

Ročník 1999

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 57

Rozeslána dne 30. července 1999

Cena Kč 29,10

O B S A H:

166. Zákon o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon)
 167. Zákon, kterým se mění zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
 168. Zákon o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla)
-

166

ZÁKON

ze dne 13. července 1999

o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů
(veterinární zákon)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ VETERINÁRNÍ PÉČE

HLAVA I ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví požadavky veterinární péče (dále jen „veterinární požadavky“) na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty a upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, jakož i soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče.

§ 2

Veterinární péče

Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje

- péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a jejich zdolávání, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
- péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,
- ochranu území České republiky před zavlečením nálezů zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,
- ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů, jakož

i ochranu zvířat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,

- veterinární asanaci,
- dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem a zvláštními předpisy¹⁾ (státní veterinární dozor).

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- chovatelem každý, kdo chová nebo drží zvíře nebo zvířata anebo s nimi obchoduje,
- chovem chov zvířete nebo skupiny zvířat téhož druhu jednoho chovatele,
- hospodářstvím provozní jednotka s více chovy hospodářských zvířat různých druhů a kategorií,
- hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, hrabavá a vodní drůbež, králíci, kožešinová zvířata, zvěř a jiná zvířata ve farmovém chovu,²⁾ ryby a včely,
- jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,
- svodem zvířat soustředění zvířat z různých chovů na určeném místě a k určenému účelu, zejména trh se zvířaty, výstava nebo přehlídka zvířat, zkoušky výkonnosti a chovatelské soutěže,
- zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,

¹⁾ Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/1991 Sb., o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

²⁾ § 19 odst. 3 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojeví klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) karanténou dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do chovu anebo zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen „podezřelá zvířata“), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nálezů zvířat,
- j) nálezovou situací výskyt nebezpečné nákazy na určitém území nebo v určitém chovu,
- k) nálezovými důvody výskyt a možnost rozšíření nebezpečné nákazy,
- l) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, jakož i mléko, vejce, med a včelí vosk. Dále výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,
- m) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy,³⁾
- n) krmivové produkty rostlinného nebo živočišného původu a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky jednotlivé nebo ve směsích, popřípadě s přidáním doplňkových látek, které jsou určeny pro výživu zvířat,
- o) zdravotně nezávadnými krmivovými krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy,⁴⁾
- p) doplňkovými látkami látky, které při použití v krmivech ovlivňují příznivě vlastnosti krmiv, zdraví zvířat nebo živočišnou produkci, nejde-li o léčiva,⁵⁾
- r) veterinárními přípravky hromadně vyráběné diagnostické, dezinfekční, deratizační, dezinfekční, dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, které jsou určeny pro zvířata nebo přicházejí do styku se zvířaty, nemají charakter léčivých přípravků a nepodléhají registraci podle zvláštních právních předpisů,⁵⁾
- s) ochrannou lhůtou doba od skončení podávání léčiva, po kterou jím může být nepříznivě ovlivněna zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- t) nutnou porážkou porážka nemocného, z onemocnění podezřelého nebo poraněného jatečného zvířete na jatkách, popřípadě – odůvodňuje-li to stav zvířete – i mimo jatky za podmínek určených veterinárním lékařem,
- u) utracením usmrcení zvířete bez vykvení, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání,⁶⁾
- v) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva a předměty, pokud mohou být nositeli původců nálezů,
- x) předměty, které mohou být nositeli původců nálezů, živí původci nálezů zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nálezů,
- y) konfiskáty živočišného původu těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen „kadávery“), jakož i živočišné produkty, které jsou nepoživatelné, popřípadě vyloučené z použití k obvyklému účelu podle tohoto zákona a prováděcích předpisů k němu nebo podle rozhodnutí orgánu veterinární správy a určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování, (dále jen „odpady živočišného původu“),
- z) velmi nebezpečnými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které mohou představovat vážné nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat anebo pro životní prostředí.
- (2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vajíčka, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemenivo včel.
- (3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím maso a poživatelné vnitřnosti v přírodě České republiky volně žijících druhů zvěře, včetně zvěře z farmových chovů.⁷⁾

³⁾ Zákon č. 110/1997 Sb.

Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 91/1996 Sb.

⁵⁾ Zákon č. 79/1997 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 19 odst. 1 zákona č. 23/1962.

HLAVA II ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl I Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

- a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav,
- b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,
- c) bránit vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě k zvládání těchto nálezů nebo jiných onemocnění zvířat,
- d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k provedení nařízeného vyšetření, ochranného očkovaní nebo jiného odborného veterinárního úkonu,
- e) podávat zvířatům léčiva a veterinární přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen s jeho souhlasem a podle jeho pokynů,
- f) zajistit, aby byli psi a některá další zvířata držena v zajetí, zejména liška, jezevec, kuna, ve stáří od 3 měsíců do 6 měsíců a poté vždy jednou za rok očkovaní proti vzteklině,
- g) zajistit, aby bylo neprodleně veterinárně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění vzteklinou.

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy.⁸⁾

(3) Chovatel, který hodlá použít zvířata k pokusům,⁹⁾ je povinen požádat okresní nebo městskou veterinární správu (dále jen „okresní veterinární správa“) o stanovení podmínek veterinární péče (dále jen „veterinární podmínky“) k jejich provádění.

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

- a) umožnit provádění veterinární kontroly zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby,
- b) zabezpečit pravidelné čištění, dezinfekci, deratizaci a dezinsekcii stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, náradí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty,
- c) dbát o řádnou funkci zařízení sloužících k ochraně proti nálezům zvířat,
- d) používat k napájení zvířat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat jen zdravotně nezávadná krmiva,
- e) dodržovat podmínky stanovené pro používání krmiv s přidanými doplňkovými látkami,⁴⁾
- f) jde-li o chovatele skotu, prasat, ovcí, koz, koní a zvěře ve farmovém chovu, plnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁸⁾ k identifikaci a evidenci těchto zvířat, a v souladu s tím vést vlastní záznamy o druhu, pohlaví, identifikačních číslech, počtech a přemísťování těchto zvířat.

(2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je povinen také

- a) oznámit okresní veterinární správě nejméně 30 dnů předem zahájení a ukončení této činnosti,
- b) u léčiv, jejichž působením mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, vést písemné záznamy, zaznamenávat v nich podávání doplňkových látek zvířatům, předkládat je veterinárnímu lékaři k zaznamenání podání léčiv zvířatům a jejich očkovaní, a dodržovat ochranné lhůty,
- c) kuchyňské a jiné potravinářské odpady zkrmovat pouze ošetřené způsobem stanoveným okresní veterinární správou,
- d) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů,¹¹⁾
- e) požádat ve lhůtách stanovených okresní veterinární správou o vyšetření zvířat v chovu, který byl posouzen jako prostý nebezpečných nálezů (§ 10), jakož i zvířat, jejichž produkty jsou předmětem podnikání.

(3) Prováděcí předpis stanoví podrobnosti o veterinárních požadavcích na prostředí a způsob chovu zvířat.

⁸⁾ Zákon č. 240/1991 Sb.

⁹⁾ § 15 zákona č. 246/1992 Sb.

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

¹¹⁾ Vyhláška č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, ve znění pozdějších předpisů.

Oddíl 2

Přemístění a vnitrostátní přeprava zvířat

§ 6

(1) Není-li stanoveno jinak, musí mít chovatel

- a) veterinární osvědčení k přemístění
1. hospodářského zvířete určeného k dalšímu chovu,
 2. odchyceného volně žijícího zvířete určeného k dalšímu chovu,
 3. pokusného zvířete,¹²⁾
 4. zvířete účastnického se svodu zvířat,
 5. zvířete zoologické zahrady nebo cirkusu,
- jde-li o přemístění mimo územní obvod okresu,¹³⁾

- b) potvrzení veterinárního lékaře, který v územním obvodu okresu vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární lékař“) o zdravotním stavu zvířete a o nálezové situaci v chovu, z něhož je zvíře přemísťováno, (dále jen „zdravotní potvrzení“) k přemístění

1. zvířete uvedeného pod písmenem a) v rámci územního obvodu okresu, dochází-li ke změně chovatele,
2. jatečného zvířete na jatky.

(2) Součástí veterinárního osvědčení podle odstavce 1 písm. a) je vždy zdravotní potvrzení. Ten, kdo vydá veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(3) V případech přemísťování koní může být veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení nahrazeno průkazem koně, pokud tento průkaz obsahuje vedle základních údajů o původu, totožnosti a zdravotním stavu koně také údaje

- a) o nálezové situaci v chovu, popřípadě – jde-li o přemístění zvířete, k němuž se jinak vyžaduje veterinární osvědčení – i o nálezové situaci v okrese,
- b) o době, po kterou může být na základě posledních údajů o nálezové situaci v chovu, popřípadě o nálezové situaci v okrese používán místo zdravotního potvrzení, popřípadě veterinárního osvědčení.

(4) Veterinární osvědčení ani zdravotní potvrzení se nevyžaduje k přemístění

- a) psů a koček, pokud jsou tato zvířata provázena očkovacím průkazem obsahujícím záznam, že zvíře bylo v době od 30 dnů do jednoho roku před přemístěním očkováno proti vzteklině, a jde-li

o přemístění k účasti na svodu zvířat mimo územní obvod okresu, také dokladem o klinickém vyšetření jeho zdravotního stavu provedeném v posledních 3 dnech před přemístěním,

- b) drůbeže, selat mladších 3 měsíců, jehňat a kůzlat mladších 3 měsíců, králíků, ryb, koryšů, měkkýšů, žab, ptáků, plazů, drobných savců a členovců, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel chová pro účely podnikání.

(5) O přemístění zvířete podle odstavce 1 písm. a) bodů 1 až 3 uvědomí okresní veterinární správa místa původu zvířete okresní veterinární správu, do jejíhož obvodu má být zvíře přemísťováno. Pokud tato okresní veterinární správa o to požádá, předloží jí chovatel, do jehož chovu bylo zvíře přemísťováno, veterinární osvědčení, a jde-li o koně, průkaz koně.

(6) Nejde-li o přemístění zvířete do chovu, v němž je stejná nálezová situace jako v původním chovu, umístí chovatel podle pokynů okresní veterinární správy přemísťované zvíře, vyjma včel, před jeho zařazením do chovu do karantény. Doba karantény činí 4 týdny, pokud okresní veterinární správa nestanoví jinak. Okresní veterinární správa může chovateli uložit, aby před opětovným zařazením do chovu umístil do karantény také zvíře, které se zúčastnilo svodu zvířat.

(7) Prováděcí předpis stanoví

- a) lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete,
- b) náležitosti a dobu platnosti veterinárního osvědčení a zdravotního potvrzení,
- c) podrobnější údaje, které obsahuje průkaz koně, pokud jím má být nahrazeno veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení,
- d) podrobnosti o umístění a držení zvířat v karanténě a o odborných veterinárních úkonech, které se provádějí v průběhu karantény,
- e) zvláštní podmínky pro vystavení veterinárního osvědčení pro přemístění včelích matek.

§ 7

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána a vykládána, musí být pravidelně čištěna a dezinfikována.

¹²⁾ § 3 písm. c) zákona č. 246/1992 Sb.

¹³⁾ Zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, ve znění pozdějších předpisů.

(2) K přepravě zvířat lze používat jen dopravní prostředky a zařízení, které

- a) odpovídají svou konstrukcí, uspořádáním a vybavením požadavkům na přepravu zvířat příslušného druhu, nepoškozují jejich zdraví, nepůsobí jim bolest a utrpení, brání jim v úniku nebo vypadnutí a chrání je proti nepříznivým povětrnostním vlivům,
- b) jsou zabezpečeny proti vypadávání nebo vytékání vody, krmiva, steliva, výkalů a jiných odpadů,
- c) byly před přepravou a po jejím skončení vyčištěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce je povinen vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat.

(4) Osoba, která provozuje (dále jen „provozovatel“) jatky nebo místo určené k pravidelnému konání svodu zvířat, je povinna vytvořit podmínky k tomu, aby po skončení přepravy zvířat na jatky nebo na svod mohl dopravce provést čištění a dezinfekci použitých dopravních prostředků v jeho zařízení.

§ 8

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpisy¹⁴⁾ jinak, je chovatel povinen zajistit, aby byla zvířata před nakládáním, během přepravy a po jejím ukončení napojena, popřípadě i nakrmena, a to se zřetelem na druh zvířat a dobu a účel přepravy; po ukončení přepravy jim musí být poskytnut přiměřený odpočinek.

(2) Zvířata lze přepravovat, jen jsou-li způsobilá k přepravě, a to zejména s ohledem na jejich zdravotní stav; to neplatí, jde-li o přepravu zvířat k léčení anebo na nutnou porážku. Zvířatům, která v průběhu přepravy onemocněla nebo byla poraněna, musí být poskytnuta první pomoc ihned, jakmile to okolnosti dovolí.

(3) Osoby určené k nakládání, přepravě a vykládání zvířat musí mít tomu odpovídající znalosti a zkušenosti získané zvláštním výcvikem nebo praxí. Jsou přitom povinny

- a) zacházet šetrně s nakládanými, přepravovanými a vykládanými zvířaty a zabránit jejich styku s jinými zvířaty,
- b) provést po skončení přepravy osobní očistu a dezinfekci.

(4) Ustanovení odstavce 3, jakož i ustanovení § 7 odst. 1, § 7 odst. 2 písm. c) a § 7 odst. 3 neplatí pro

přepravu jednotlivých zvířat přepravovaných spolu s chovatelem.

(5) Prováděcí předpis upraví podrobněji veterinární podmínky a požadavky na přepravu zvířat a na péči o ně v průběhu přepravy.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen před podáním žádosti o povolení konání svodu požádat příslušný orgán veterinární správy, aby určil veterinární podmínky pro konání svodu, a zajistit jejich dodržování.

Oddíl 3

Nebezpečné nákazy a jejich zdolávání

§ 10

(1) Nebezpečné nákazy, které podléhají povinnému hlášení, jsou

- a) slintavka a kulhavka, vezikulární stomatitida, vezikulární choroba prasat, mor skotu, mor malých přežvýkavců, plicní nákaza skotu, nodulární dermatitida skotu, horečka Údolí Rift, katarální horečka ovcí, neštovice ovcí a koz, mor koní, africký mor prasat, mor prasat, mor drůbeže (influenza drůbeže), pseudomor drůbeže (newcastleská choroba drůbeže),
- b) Aujeszkyho choroba, paratuberkulóza, sněť slezinná, trichofytóza, vzteklna, brucelóza skotu, enzootická leukóza skotu, infekční rinotracheitida skotu (IBR/IPV), bovinní virová diarhoea (BVD), salmonelóza skotu (invazivní sérovary), spongiformní encefalopatie skotu (BSE), tuberkulóza skotu, brucelóza prasat, nakažlivá obrna prasat, salmonelóza prasat (invazivní sérovary), sípavka, trichinelóza, tuberkulóza prasat, virová gastroenteritida prasat, brucelóza ovcí, brucelóza ovcí a koz, klusavka, Maedi-Visna, nakažlivá agalaktie, salmonelóza ovcí, encefalomyelitidy koní, hřebčí nákaza, infekční anemie koní, nakažlivá metritida klisen, vozňřivka, cholera drůbeže, infekční laryngotracheitida drůbeže, ornitóza, psitakóza, salmonelóza drůbeže (invazivní sérovary), tuberkulóza drůbeže, neštovice drůbeže, mykoplasmozá drůbeže, pulorová nákaza, brucelóza zajíců, myxomatóza, tularemie zajíců, infekční hematopoetická nekróza, infekční nekróza pan-

¹⁴⁾ Například vyhláška č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí, a vyhláška č. 17/1966 Sb., o leteckém přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 15/1971 Sb.

kreatu, virová hemoragická septikémie, hniloba včelího plodu, mor včelího plodu, varroáza.

(2) Prováděcí předpis může stanovit, že bude za nebezpečnou nákazu považována i jiná nákaza zvířat, pokud se bude projevovat obdobně nebezpečným způsobem.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty a živočišnými produkty a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jsou povinni neprodleně uvědomit okresní veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile se o podezření z výskytu nebezpečné nákazy dozví veterinární lékař orgánu veterinární správy (dále jen „úřední veterinární lékař“) anebo soukromý veterinární lékař.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy, je povinen

- a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby
 1. podezřelá zvířata neopustila svá stanoviště,
 2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny do oběhu a aby byly ukládány odděleně,
 3. předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,
 4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
 5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,
- b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.

(2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu své činnosti zjistí podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

- a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i kadávery, a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,
- b) uvědomí neprodleně okresní veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
- c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně po-

učení o povinnosti učinit opatření uvedená v odstavci 1 písm. a) (dále jen „neodkladná opatření“),

- d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

(1) Okresní veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů,

- a) vyšetří podezřelá zvířata a kadávery, podle potřeby odebere vzorky k laboratornímu vyšetření a provede další úkony k potvrzení přítomnosti nebezpečné nákazy, zjištění jejího původu a možností jejího šíření,
- b) provede neodkladná opatření učiněná chovatelem a podle potřeby stanoví další opatření, jež nesou odkladu a jichž je třeba ještě před nařízením mimořádných veterinárních opatření k zamezení šíření a ke zdolání nebezpečné nákazy, (dále jen „ochranná a zdolávací opatření“), zejména zákaz přemísťování zvířat. Chovatel je povinen podrobit se těmto opatřením a poskytnout k jejich provedení nezbytnou součinnost a pomoc,
- c) nařídí utracení zvířete k diagnostickým účelům, vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu,
- d) poučí chovatele zejména o povaze nebezpečné nákazy, o možnostech jejího šíření a o dalším zacházení s podezřelými zvířaty, jejich produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Okresní veterinární správa vyhotoví úřední záznam o svém zjištění, učiněných opatřeních a poučení chovatele; opis záznamu předá chovateli.

§ 14

(1) Vznikne-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u zvířat, která se účastní svodu zvířat, a nestanoví-li jinak úřední veterinární lékař vykonávající nad svodem státní veterinární dozor, je provozovatel svodu povinen zajistit, aby

- a) podezřelá zvířata byla umístěna odděleně od ostatních zvířat,
- b) zvířata zúčastněná na svodu neopouštěla jeho prostory a aby do nich nevstupovala jiná zvířata,
- c) živočišné produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy z prostorů svodu,
- d) osoby, které přišly do styku s podezřelými zvířaty, vycházely z prostorů svodu jen se souhlasem úředního veterinárního lékaře a aby do nich jiné osoby nevstupovaly bez vážného důvodu.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro pro-

vozovatele jatek, vzniklo-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u jatečných zvířat v prostorech jatek.

Ochranná a zdlávací opatření

§ 15

(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán ochranná a zdlávací opatření.

(2) V odůvodněných případech se v ohnisku nákazy vykonává soustavný státní veterinární dozor.

(3) Podle odstavce 1 postupuje příslušný orgán i tehdy, byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy v zahraničí a hrozí-li nebezpečí jejího zavlečení na území České republiky.

§ 16

(1) Zvířata nemocná nebezpečnou nákazou a podezřelá zvířata nesmí opustit hospodářství, v němž jsou chována, bez souhlasu okresní veterinární správy a nesmí být přemísťována do stájí a jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zdravá zvířata.

(2) Zvířata určená k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlávacích opatření, předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jakož i konfiskáty živočišného původu určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování mohou být přepravovány, zpracovávány nebo zneškodňovány jen způsobem stanoveným okresní veterinární správou.

§ 17

(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdlávací opatření, prohlásí nebezpečnou nákazu za zdolanou, jestliže

- a) všechna nemocná zvířata v ohnisku nákazy se uzdravila nebo byla z něho přemísťována, popřípadě porážena nebo utracena a ve stanovené pozorovací době nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z ní, a
- b) byla provedena závěrečná dezinfekce, v odůvodněných případech též deratizace a dezinfekce ohniska nákazy.

(2) Okresní veterinární správa může nařídít, že v pozorovací době budou v prostředí, v němž byla chována nemocná zvířata, umístěna zvířata vnímavá na nebezpečnou nákazu, která má být prohlášena za zdolanou.

(3) Se zřetelem na průběh zdlávání a rizika šíření nebezpečné nákazy může orgán uvedený v odstavci 1 zmírnit nebo zrušit některá nařízená ochranná a zdlávací opatření ještě před prohlášením nákazy za zdolanou.

(4) Chov, hospodářství, obec, okres nebo jiná oblast anebo území České republiky jsou prosté nebezpečných nákaz, pokud v nich nejsou orgány veterinární správy evidována a sledována ohniska těchto nákaz.

HLAVA III

ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1

Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí odpovídat požadavkům stanoveným tímto zákonem a zvláštními právními předpisy³⁾ na jejich zdravotní nezávadnost, a nesmí být zdrojem šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

(2) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení požadavků nebo povinností k zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a potraviny živočišného původu,¹⁵⁾ jež byly z tohoto důvodu vráceny z obchodní sítě, mohou být dále používány nebo zpracovávány jen se souhlasem okresní veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(3) Zdravotně nezávadné potraviny živočišného původu se posuzují jako požitelné, popřípadě podmíněně požitelné; ostatní potraviny živočišného původu se posuzují jako nepožitelné. Potraviny živočišného původu, které byly posouzeny jako podmíněně požitelné, méněhodnotné a určené k prodeji, lze prodávat jen v prodejnách k tomu vyhrazených a zřetelně označených.

(4) Živočišné produkty určené ke krmení zvířat lze prodávat v prodejnách potravin pouze v podobě trvanlivých, spotřebitelsky balených a odděleně uložených výrobků.

(5) Prováděcí předpis vymezí blíže,

- a) které živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné a které potraviny živočišného původu jsou požitelné, podmíněně požitelné nebo nepožitelné,
- b) jakým způsobem se dále zpracovávají, používají a prodávají potraviny podmíněně požitelné, jakož i živočišné produkty a odpady živočišného původu určené ke krmení zvířat.

§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k vý-

¹⁵⁾ § 2 písm. a) a b) zákona č. 110/1997 Sb.

živě lidí, lze podávat jen doplňkové látky a léčiva povolené zvláštními právními předpisy.⁴⁾⁵⁾ S výjimkou léčení nesmí být těmto zvířatům podávána léčiva obsahující biologicky aktivní látky stanovené prováděcím předpisem.

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky a léčiva zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání a výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty. Nebyla-li tato lhůta výrobcem stanovena, mohou být zvířata takto využívána až po uplynutí nejméně 60 dnů od skončení podávání doplňkových látek nebo léčiv, jde-li o maso, vnitřnosti a tuky, a nejméně 21 dnů od skončení podávání doplňkových látek nebo léčiv, jde-li o mléko a vejce.

(3) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy.⁵⁾

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí, může tak učinit až po vyšetření, posouzení, popřípadě označení těchto produktů a v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrčené dovoleným způsobem¹⁶⁾ a musí být vždy patřičně označena způsobem umožňujícím identifikovat každý kus a doprovázena veterinárním osvědčením. Maso zvířat zoologických zahrad a cirkusů, pokud se pokládá za zvěřinu, může být použito k výživě lidí jen se souhlasem okresní veterinární správy.

(3) Ryby, koryši, měkkýši, žáby a jiní živočichové vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí musí být získáni dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru.¹⁷⁾

(4) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět do oběhu pouze

- a) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko,

- b) vejce, která byla prosvícena a označena jako zdravotně nezávadná, a výrobky z těchto vajec.

(5) Syrové, mlékárensky neošetřené mléko, výrobky z tohoto mléka a čerstvá, neprosvícená a neoznačená vejce mohou být se souhlasem okresní veterinární správy prodávány v místě výroby přímo spotřebiteli, pokud mléko a vejce pocházejí od zdravých zvířat z chovu prostého nebezpečných nákaz. Nesmí však být dále uváděny do oběhu, zejména na trh nebo k poskytování stravovacích služeb.

(6) Kdo prodává mléko uvedené v odstavci 5 a výrobky z tohoto mléka, je povinen zajistit jejich laboratorní vyšetření při

- a) podávání žádosti o souhlas okresní veterinární správy k jejich prodeji,
- b) každé změně v chovu zvířat, získávání nebo ošetřování mléka, která by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však jednou za 6 měsíců.

(7) Prováděcí předpis upraví podrobněji veterinární požadavky na syrové, mlékárensky neošetřené mléko, na výrobky z tohoto mléka a na jejich přímý prodej spotřebiteli.

§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata, jejichž maso a orgány jsou určeny pro vnitřní trh, poskytování stravovacích služeb a zahraniční obchod, poražena na jatkách.

(2) Jatečná zvířata s výjimkou skotu včetně telat, koní, oslů a jejich kříženců mohou být poražena v hospodářství chovatele, jsou-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v domácnosti chovatele (domácí porážka).

(3) Zvěř ve farmovém chovu může být poražena na farmě, pokud jsou na ní vytvořeny podmínky pro její veterinární vyšetření a pro ošetření masa.

(4) Jatečná zvířata musí být dodávána na jatky v čistém stavu a vylačnění, a jde-li o dojnice, také vydojená; nesmí být krmena nejméně 12 hodin před poražením. Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemence, telata do stáří 8 dnů, jehňata a kůzlata do stáří 14 dnů a selata do 10 kg živé hmotnosti.

(5) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa).

¹⁶⁾ Zákon č. 23/1962 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.

(6) Prováděcí předpis stanoví

- a) způsob provádění prohlídky jatečných zvířat a masa, veterinárního vyšetření ostatních živočišných produktů, posuzování a označování živočišných produktů na základě veterinárního vyšetření a jejich uvolňování do oběhu,
- b) kdo provádí předběžnou prohlídku ulovené zvěře, kdo připraví zvěřinu k veterinárnímu vyšetření a provede pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,
- c) kdy podléhají veterinárnímu vyšetření maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky.

Oddíl 2**Povinnosti osob,****kteří vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty****§ 22**

(1) Kdo jako podnikatel získává, vyrábí, zpracovává, ošetřuje, balí, skladuje, přepravuje a uvádí do oběhu živočišné produkty (dále jen „zachází se živočišnými produkty“), je povinen

- a) požádat před zahájením této činnosti okresní veterinární správu o vydání osvědčení o tom, že splňuje požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy³⁾ pro zacházení se živočišnými produkty. Tuto povinnost nemá, pokud v době po nabytí účinnosti tohoto zákona bylo splnění těchto požadavků a podmínek kladně posouzeno v závazném posudku okresní veterinární správy vydaném pro kolaudační řízení,
- b) se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů
 1. zpracovat a dodržovat hygienický režim a technologický postup včetně systému preventivní kontroly zdravotní nezávadnosti surovin, doplňků, přídatných látek a hotových výrobků, určit kritické body pro každý technologický postup, provádět jejich kontrolu, činit opatření k odstranění zjištěných závad a vést o tom záznamy,
 2. provádět pravidelný úklid, čištění, ochrannou dezinfekci, deratizaci a dezinfekci provozních prostorů a zařízení,
- c) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů,¹¹⁾ dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování zásad hygieny provozu a osobní hygieny,
- d) požádá-li o to okresní veterinární správa vzhledem k povaze a podmínkám činnosti a k nakažové situaci, vypracovat provozní řád a předložit jej okresní veterinární správě ke schválení.

(2) Prováděcí předpis upraví podrobněji

- a) veterinární požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi,
- b) pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty,
- c) kdy se provádí státní veterinární dozor při zacházení se živočišnými produkty.

§ 23**Povinnosti provozovatele jatek**

(1) Provozovatel jatek je povinen dále

- a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- b) označit jatečná zvířata při příjmu na jatky a zabezpečit, aby mohla být kdykoli zjištěna jejich totožnost a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do rozhodnutí o jejich použitelnosti (požitelnosti),
- c) v provozu, kde není trvalý veterinární dozor, ohlásit okresní veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 24 hodin před jejím uskučením, nutnou porážku neprodleně,
- d) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhynutí jatečného zvířete,
- e) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména
 1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodně vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách,
 2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření,
 3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,
- f) vypracovat a předložit okresní veterinární správě ke schválení provozní řád a pohotovostní plán opatření pro případ výskytu některých nebezpečných nálezů.

(2) Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porážejí na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem okresní veterinární správy mohou být porážena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Zakazuje se porážení

- a) jatečných zvířat
 1. nemocných některou z nebezpečných nálezů uvedených v § 10 odst. 1 písm. a) tohoto zá-

kona anebo podezřelých z této nákazy zvířat nebo z nakažení touto nákazou zvířat,

2. nemocných Aujeszkyho chorobou (s výjimkou prasat), snětí slezinnou, snětí šelestivou, vzteklinou, spongiformní encefalopatií skotu (BSE), artritidou a encefalitidou koz, brucelózou ovcí a koz, klusavkou, encefalomyelitidou koní, infekční anemií koní, vozňivkou, maligním edémem, červenkou, trichinelózou, tuberkulózou drůbeže, pulorovou nákazou, myxomatózou, tularemií zajíců, virovým hemoragickým onemocněním králíků a toxoplasmózou anebo podezřelých z této nákazy zvířat,

3. v agónii,

- b) jatečných králíků s pokročilým onemocněním prašivinou nebo oparem lysivým (trichofytózou) anebo s abscedující pyemií.

(4) Prováděcí předpis stanoví

- a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,
- b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření,
- c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

§ 24

(1) Prostory určené pro zacházení se živočišnými produkty musí být v takovém stavu, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti těchto produktů, jakož i dodržování zásad správné hygienické praxe. Musí být

- a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nálezů zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,
- b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,
- c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Prováděcí předpis stanoví blíže, jak mají být uspořádány a vybaveny provozy, v nichž se zachází se živočišnými produkty.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích

- (1) V tržnicích a na tržištích lze prodávat jen

zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty, které byly veterinárně vyšetřeny, zvěřina musí být patřičně označena způsobem umožňujícím identifikaci každého kusu a doprovázena veterinárním osvědčením; prováděcí předpis upraví podrobnosti tohoto prodeje.

(2) Osoba, která organizuje sezonní prodej ryb, musí před jeho zahájením požádat okresní veterinární správu o určení veterinárních podmínek pro tento způsob prodeje.

Oddíl 3

Vnitrostátní přeprava živočišných produktů

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čistěny a dezinfikovány. Dopravce je povinen vést evidenci o jejich čištění a dezinfekci.

(3) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě poživatelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

§ 27

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě

- a) zvěřiny, s výjimkou osobní spotřeby lovce,
- b) živočišných produktů určených k dalšímu zpracování za zvláštních podmínek nebo k jinému způsobu využití,
- c) živočišných produktů určených k zamrazení a následnému skladování,
- d) živočišných produktů přepravovaných ke skladování v rámci státních hmotných rezerv a po jejich vyskladnění.

(2) Okresní veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak okresní veterinární správa, také v místě určení.

(4) Prováděcí předpis

- a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vy-

bavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,

- b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení.

HLAVA IV VETERINÁRNÍ PODMÍNKY DOVOZU, VÝVOZU A TRANZITU

Oddíl 1

Základní veterinární podmínky dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží

§ 28

(1) K dovozu veterinárního zboží, jakož i k tranzitu zvířat se vyžaduje stanovení veterinárních podmínek dovozu nebo tranzitu Státní veterinární správou a veterinární osvědčení vystavené úředním nebo státem pověřeným veterinárním lékařem země původu zboží. K vývozu veterinárního zboží se vyžaduje veterinární osvědčení vystavené okresní veterinární správou místa původu zboží, jsou-li dovážející nebo tranzitní země stanoveny veterinární podmínky jeho dovozu nebo tranzitu.

(2) Na žádost dovozce nebo průvozce může Státní veterinární správa stanovit veterinární podmínky pro opakované dovozy stejného veterinárního zboží anebo pro opakované tranzity zvířat na určité časové období a pro určitý územní rozsah.

(3) Zvláštní právní předpisy o dovozu a vývozu zvířat¹⁸⁾ zůstávají nedotčeny.

(4) Ustanovení odstavce 1 věty první neplatí, jde-li o dovoz nebo tranzit veterinárního zboží,

- a) jež nemá obchodní charakter,¹⁹⁾ je dováženo nebo prováženo v cestovním styku jako cestovní zavazadlo, spěšnina, na letecký nákladní list anebo dopravováno poštou, a
- b) s jehož dovozem nebo tranzitem není spojeno nebezpečí zavlečení nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka nebo nebezpečí ohrožení zdraví lidí zdravotně závadnými živočišnými produkty.

(5) U zvířat (§ 3 odst. 2) dovážených za účelem vypuštění do volné přírody na žádost dovozce Státní veterinární správa rozhodne s přihlédnutím na živočišný druh, zda se jedná o dovoz dle odstavce 4 písm. b), nebo stanoví svým rozhodnutím zjednodušený režim veterinárních podmínek o náležitosti veterinárního osvědčení.

(6) Prováděcí předpis

- a) stanoví
1. lhůtu, v níž lze požádat o stanovení veterinárních podmínek dovozu a tranzitu a o vydání veterinárního osvědčení k vývozu,
 2. náležitosti žádosti o stanovení veterinárních podmínek a náležitosti veterinárního osvědčení,
- b) vymezí blíže případy, kdy se nevyžadují stanovení veterinárních podmínek a veterinární osvědčení k dovozu a tranzitu veterinárního zboží,
- c) upřesní blíže podmínky pro dovoz a tranzit zvířat určených k vypuštění do volné přírody.

§ 29

(1) Nestanoví-li zvláštní právní předpisy²⁰⁾ jinak, uskutečňuje se doprava dováženého, vyváženého a prováženého veterinárního zboží přes státní hranice jen přes celní přechody, popřípadě jiná místa, ve kterých je kontrolní stanoviště okresní veterinární správy, (dále jen „pohraniční veterinární stanice“). V těchto místech se provádí veterinární kontrola dováženého a prováženého veterinárního zboží (dále jen „pohraniční veterinární kontrola“).

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud Parlamentem schválená a vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, stanoví jinak.

(3) Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) zveřejní ve Věstníku Ministerstva zemědělství seznam míst, v nichž se provádí pohraniční veterinární kontrola, (dále jen „vstupní a výstupní místo“).

§ 30

(1) Dovozece je povinen přiložit k žádosti o stanovení veterinárních podmínek dovozu doklad o souhlasu okresní veterinární správy místa určení s předpokládaným místem a způsobem karantény dovezených zvířat nebo skladování živočišných produktů a krmiv.

(2) Nejde-li o veterinární zboží, které nemá obchodní charakter, je vývozce povinen přiložit k žádosti o vydání veterinárního osvědčení k vývozu úřední do-

¹⁸⁾ Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 16/1997 Sb.

¹⁹⁾ § 2 písm. g) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

klad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě i tranzitní země, a to v ověřeném překladu a s určením doby platnosti.

(3) Vyvážet lze jen živočišné produkty vyrobené v provozech, které pro tento účel schválila Státní veterinární správa.

§ 31

(1) Veterinární podmínky dovozu veterinárního zboží a tranzitu zvířat se stanoví (§ 28 odst. 1) se zřetelem na

- nákazovou situaci v zemi původu zboží, popřípadě v její části (oblasti) a v tranzitních zemích, na povahu a možnosti šíření nebezpečných nákaz a onemocnění přenosných ze zvířat na člověka a na ostatní rizikové faktory ohrožující život a zdraví lidí a zvířat,
- požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv stanovené právními předpisy o veterinární péči a zvláštními právními předpisy,³⁾⁴⁾
- organizaci a účinnost veterinárního dozoru, ozdravovacích programů a sanitárních opatření k ochraně zdraví lidí a zvířat v zemi původu zboží,
- požadavky a podmínky vyplývající z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.

(2) Při dodržení stanovených veterinárních podmínek lze dovážet a provážet jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty a krmiva, které pocházejí z oblasti nebo země prosté nebezpečných nákaz, popřípadě s výskytem jen takových nebezpečných nákaz, jež jsou předmětem veterinárního dozoru a účinných ozdravovacích programů.

(3) Jako zboží, které nemá obchodní charakter, nelze dovážet syrové maso.

(4) Ustanovení odstavců 2 a 3 se nepoužijí, pokud Parlamentem schválená a vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, stanoví jinak.

§ 32

(1) Ve veterinárním osvědčení, jímž je prováděno dovážené nebo provážené veterinární zboží, musí být vyznačena doba platnosti. Končí-li tato doba v průběhu přepravy dováženého zboží územím třetího státu, prodlužuje se až do jeho příchodu do místa určení.

(2) Veterinární osvědčení k vývozu musí být vydáno nejvýše 3 dny před odesláním veterinárního zboží, popřípadě před nastoupením cesty. Nedošlo-li k odeslání veterinárního zboží, popřípadě k nastoupení

cesty do 3 dnů od vydání veterinárního osvědčení, pozbývá toto osvědčení platnosti, pokud okresní veterinární správa, která je vydala, nestanovila jinak.

Oddíl 2

Povinnosti osob zúčastněných na dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží

§ 33

(1) K přepravě veterinárního zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat ve vstupních a výstupních místech, popřípadě i na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu dovážených, vyvážených a provážených zvířat i jiného veterinárního zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychlejším způsobem, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata, s výjimkou ryb, musí být poražena do 72 hodin po příchodu do místa určení, a nebudou-li poražena do 8 hodin po příchodu do místa určení, také napojena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesílatelem plán přepravy, který obsahuje zejména popis cesty, přibližný odhad doby přepravy a čas a místa zastávek určených k napájení, krmení a odpočinku zvířat, v případě laktujících dojnic také k jejich vydojení. Tento plán musí být předložen okresní veterinární správě spolu se žádostí o vystavení veterinárního osvědčení k vývozu zvířat.

§ 34

(1) Dopravce, pošta, popřípadě další osoby, které se podílejí na přepravě veterinárního zboží přes státní hranice, jsou povinni uvědomit ihned pohraniční veterinární stanici o příchodu zboží, které podléhá pohraniční veterinární kontrole, do vstupního místa, umožnit provedení této kontroly v dopravních prostředcích, v celních skladech²¹⁾ a na jiných místech, na nichž se toto zboží nachází, a poskytnout úřednímu veterinárnímu lékaři provádějícímu tuto kontrolu nezbytnou součinnost a pomoc.

(2) Pohraniční celní úřad poskytne okresní veterinární správě vhodné prostory pro plnění úkolů pohraniční veterinární stanice. To platí též pro dopravce a poštu, provádí-li se pohraniční veterinární kontrola na místě, které mu náleží nebo které spravuje.

²¹⁾ § 145 zákona č. 13/1993 Sb.

(3) Vyžadují-li to stanovené veterinární podmínky dovozu, podléhá dovážené veterinární zboží veterinární kontrole i v místě, v němž je toto zboží vloženo z dopravního prostředku, (dále jen „veterinární kontrola v místě určení“). Příjemce veterinárního zboží, které podléhá veterinární kontrole v místě určení, je povinen uvědomit ihned okresní veterinární správu, do jejíhož obvodu zboží přichází, o příchodu zboží, umístit dovezená zvířata – s výjimkou jatečných a včel – do karantény a uskladnit odděleně ostatní dovezené zboží.

(4) Prováděcí předpis stanoví podrobnosti součinnosti a pomoci osob uvedených v odstavcích 1 a 3 k zabezpečení činnosti pohraniční veterinární stanice a k provádění pohraniční veterinární kontroly a veterinární kontroly v místě určení.

Oddíl 3

Pohraniční veterinární kontrola

§ 35

(1) Dovážené a provážené veterinární zboží podléhá pohraniční veterinární kontrole při vstupu do tuzemska.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí v případech, v nichž se k dovozu nebo tranzitu veterinárního zboží nevyžaduje stanovení veterinárních podmínek ani veterinární osvědčení, anebo jde-li o zboží, které je podle celních předpisů²²⁾ osvobozeno od celní kontroly.

§ 36

(1) Pohraniční veterinární kontrolu provádí okresní veterinární správa, jejíž součástí je příslušná pohraniční veterinární stanice.

(2) Pohraniční veterinární kontrolu veterinárního zboží, k jehož dovozu nebo tranzitu se nevyžaduje stanovení veterinárních podmínek, může provést příslušník celní správy, který kontroluje jen úplnost a platnost průvodních a přepravních listin, zejména veterinárního osvědčení. Zjistí-li jakékoli závady, zajistí prohlídku zboží úředním veterinárním lékařem.

(3) Celní orgány spolupracují s orgány veterinární správy při plnění úkolů spojených s dovozem a tranzitem veterinárního zboží a v rámci svých povinností dohlížejí na dodržování stanovených veterinárních podmínek. Nesmí propustit dovážené a provážené veterinární zboží, které podléhá pohraniční veterinární kontrole, do navrženého celního režimu²³⁾ před provedením této kontroly nebo v rozporu s jejím výsledkem.

(4) Orgán veterinární správy neodpovídá za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění pohraniční veterinární kontroly. Při provádění této kontroly však postupuje tak, aby nebyl provoz dopravce nebo pošty rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(5) Provoz pohraničních veterinárních stanic upravují provozní řády vydané příslušnými orgány veterinární správy v dohodě s orgány, které plní vlastní úkoly ve vstupních a výstupních místech.

(6) Prováděcí předpis upraví podrobněji způsob a rozsah pohraniční veterinární kontroly a veterinární kontroly v místě určení.

§ 37

Opatření na základě výsledku pohraniční veterinární kontroly

(1) Po provedení pohraniční veterinární kontroly okresní veterinární správa

- a) vydá souhlas k propuštění dováženého nebo prováženého veterinárního zboží do navrženého celního režimu, nebo
- b) rozhodne, že dovážené nebo provážené veterinární zboží nelze se zřetelem na výsledek pohraniční veterinární kontroly propustit do navrženého celního režimu.

(2) Dovážené nebo provážené veterinární zboží nelze propustit do navrženého celního režimu, jestliže

- a) zboží není provázeno dokladem o stanovení veterinárních podmínek dovozu nebo tranzitu anebo veterinárním osvědčením a nejde o případ, kdy se tyto doklady nevyžadují, nebo
- b) doklad o stanovení veterinárních podmínek dovozu nebo tranzitu anebo veterinární osvědčení nejsou úplné nebo platné, nebo
- c) jsou důvodné pochybnosti o původu nebo totožnosti zboží, nebo
- d) nejsou splněny stanovené veterinární podmínky dovozu nebo tranzitu, nebo
- e) dopravní prostředek nebo zboží nejsou z hlediska veterinárních požadavků způsobilé k další přepravě anebo jsou jiným závažným způsobem porušeny veterinární požadavky stanovené pro přepravu zboží tohoto druhu, nebo
- f) podle výsledku pohraniční veterinární kontroly hrozí z jiného důvodu nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nálezů zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka ze zahraničí.

²²⁾ § 49 zákona č. 13/1993 Sb.

²³⁾ § 98 odst. 2 zákona č. 13/1993 Sb.

§ 38

(1) Státní veterinární správa může platnost veterinárních podmínek stanovených podle § 28 odst. 2 tohoto zákona ukončit před uplynutím doby, na kterou byly stanoveny, jsou-li hrubě nebo opakovaně porušeny stanovené veterinární podmínky.

(2) Vyvážené veterinární zboží vrácené příslušnými orgány země, do níž mělo být vyvezeno nebo jíž mělo být převezeno, může být po provedené pohraniční veterinární kontrole propuštěno zpět do tuzemska, jen je-li provázeno původním veterinárním osvědčením a veterinárním osvědčením vydaným úředním nebo státem pověřeným veterinárním lékařem v místě, z něhož je zboží vráceno. Toto veterinární osvědčení musí potvrzovat totožnost zboží a důvod jeho vrácení.

(3) Veterinární zboží uvedené v odstavci 2 podléhá vždy veterinární kontrole v místě určení.

HLAVA V VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

(1) Veterinárními asanačními činnostmi jsou

- a) sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu,
- b) dezinfekce, deratizace, dezinsekce, popřípadě i dezodorizace,
- c) odchyt toulavých zvířat a jejich umístění do karantény.

(2) Konfiskáty živočišného původu, které nejsou vhodné ke krmení zvířat nebo k dalšímu zpracování, musí být bez průtahů neškodně odstraněny (zahrabány na určeném místě anebo spáleny).

(3) Velmi nebezpečné konfiskáty živočišného původu lze zpracovávat pouze v zařízení schváleném pro tento účel okresní veterinární správou, a to způsobem zaručujícím zničení původců nákaz.

(4) K dezinfekci, deratizaci, dezinsekci a dezodorizaci podle tohoto zákona lze používat jen registrované nebo schválené přípravky a postupy.^{5),11)}

§ 40

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění konfiskátů živočišného původu, které vzniknou v souvislosti s jejich činností. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

- a) hlásit neprodleně výskyt konfiskátů živočišného původu osobě, která provádí jejich sběr a svoz. Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, jíž byl povolen výkon veterinární asa-

nační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu konfiskátů živočišného původu,

- b) třídit, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat konfiskáty živočišného původu do doby svozu na místech schválených pro tento účel okresní veterinární správou, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat anebo k poškozování životního prostředí,
- c) předávat konfiskáty živočišného původu osobě, která provádí jejich sběr a svoz, a poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přibližování kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání.

(2) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují konfiskáty živočišného původu, jsou dále povinni

- a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfikovatelné a uzavíratelné kafilerní boxy pro krátkodobé ukládání konfiskátů živočišného původu, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění,
- b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a svozu konfiskátů živočišného původu.

(3) Není-li znám chovatel, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu kadáveru. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění kadáveru obec.

(4) Chovatel výjimečně může sám neškodně odstranit kadáver nebo kadávery do celkové hmotnosti 30 kg, pokud nepocházejí ze zvířat nemocných nebo podezřelých z nebezpečné nákazy. Neškodným odstraněním se v tomto případě rozumí spálení anebo zakopání na místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to do hloubky nejméně 80 cm s použitím dezinfekčních prostředků.

(5) Podnikatel, který zachází se živočišnými produkty, může se souhlasem okresní veterinární správy a za podmínek jí stanovených zpracovávat ve vlastním zařízení odpady živočišného původu, které nejsou velmi nebezpečnými konfiskáty živočišného původu a vznikly v souvislosti s jeho činností.

§ 41

(1) Osoba, jíž byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, je povinna vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí a zvířat, k týrání zvířat anebo k poškozování životního prostředí. Osoba, jejímž předmětem činnosti je sběr, svoz, neškodné odstraňování i další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, (dále jen „asanační podnik“) je povinna dále

- a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu konfiskátů živočišného původu a svázat je do 24 ho-

din poté, kdy byla o potřebě svozu uvědoměna, v případech veřejného zájmu neprodleně,

- b) za cenu sjednanou podle zvláštních právních předpisů²⁴⁾ svázat a neškodně odstraňovat nebo dále zpracovávat z určeného územního obvodu (svozev oblasti)
1. veškeré velmi nebezpečné konfiskáty živočišného původu,
 2. ostatní konfiskáty živočišného původu, pokud v souladu s tímto zákonem nebyly neškodně odstraněny nebo dále zpracovány jinak,
- c) dále zpracovávat jen konfiskáty živočišného původu, které byly sterilizací nebo jiným vhodným způsobem zbaveny původců nákaz,
- d) při zdolávání nebezpečné nákazy a jejích následků postupovat v souladu s nařízenými ochrannými a zdolávacími opatřeními,
- e) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti okresní veterinární správě ke schválení,
- f) vytvořit podmínky včetně poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen „veterinární prosektorská činnost“) okresní veterinární správou.

(2) Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen „zahraboviště“) a zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu se zřizují po vyjádření okresního úřadu a okresní veterinární správy na místě,

- a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,
- b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.

(3) Zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu musí být vybaveno a udržováno tak, aby umožňovalo bezpečnou práci a bezpečné zneškodňování a zpracovávání konfiskátů, popřípadě uvádění do oběhu takových výrobků, které neobsahují nepřipustné množství škodlivých látek ani patogenních mikroorganismů. V tomto zařízení nesmí být vyráběny výrobky určené k výživě lidí.

(4) Prováděcí předpis stanoví

- a) druhy velmi nebezpečných konfiskátů živočišného původu a způsob jejich zpracovávání,
- b) veterinární a technické požadavky na dopravní prostředky určené ke svozu konfiskátů živočišného původu, na zahraboviště a na uspořádání a vybavení zařízení uvedeného v odstavci 3.

§ 42

(1) Osoba, jíž byl povolen výkon takové činnosti, provádí

- a) v rámci ochranných a zdolávacích opatření odchyt toulavých psů a koček, popřípadě i jiných, na nebezpečnou nákazu vnímavých zvířat v místě a době nařízení zákazu volného pohybu zvířat,
- b) na žádost obecního úřadu, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt toulavých psů a koček a jejich umístění v karanténě, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 odchycené zvíře

- a) vydá chovateli, který je povinen
 1. držet toto zvíře podle pokynů okresní veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v karanténě,
 2. nahradit náklady vynaložené na odchyt tohoto zvířete a dočasnou péči o ně,
- b) utratí, rozhodne-li tak okresní veterinární správa z nálezových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení⁶⁾ zvířete hradí stát.

(3) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle odstavce 2 písm. a), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v odstavci 1 odchycené zvíře

- a) nabídne občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, anebo
- b) umístí v útulku pro odchycená a opuštěná zvířata.

HLAVA VI

STÁTNÍ SPRÁVA

VE VĚCECH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- c) obce,
- d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,

²⁴⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

- b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Státní veterinární správy,
- c) schvaluje programy ozdravování hospodářských zvířat od nebezpečných nálezů a zásady pro vypracování pohotovostních plánů pro případ výskytu některých nebezpečných nálezů a vzniku mimořádné situace,
- d) na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví rozsah povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nálezů a k jejich zdočování a určuje, které z těchto úkonů se hradí z prostředků státního rozpočtu,
- e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nálezů a jejich zdočování,
- f) může stanovit mimořádná veterinární opatření širší, zejména celostátní povahy, při výskytu nebezpečných nálezů ve velkém rozsahu nebo nebezpečí jejího šíření,
- g) rozhoduje o náhradě nákladů, ztrát a škod vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nálezami.

(2) Ministerstvo zřizuje státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen „státní veterinární ústav“) a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinární medicíny.

(3) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkoly související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nálezů a jejich zdočování, Ústřední nálezovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti

- a) organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,
- b) provádí ve spolupráci s orgány veterinární správy povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nálezů a k jejich zdočování,
- c) vykonává státní veterinární dozor ve svých zařízeních a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků,
- d) poskytuje orgánům veterinární správy informace

důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nálezů a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

§ 46

Obec

- a) schvaluje po stanovení veterinárních podmínek okresní veterinární správou místa, na nichž lze konat svody zvířat a trhy určené k prodeji živočišných produktů, a povoluje jejich konání,
- b) vydává na návrh okresní veterinární správy obecně závazné vyhlášky²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních opatření, o prohlášení nálezů za zdočované a o zrušení jí nařízených opatření, popřípadě o zmírnění nebo zrušení některých z nich ještě před prohlášením nálezů za zdočované a dohlíží na plnění mimořádných veterinárních opatření,
- c) sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro opuštěná zvířata odchycená podle § 42 odst. 1 tohoto zákona,
- d) hradí náklady spojené s odchycením a karanténováním odchyceného zvířete podle § 42, není-li jeho chovatel znám.

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Orgány veterinární správy jsou

- a) Státní veterinární správa, která vykonává působnost na celém území České republiky,
- b) okresní veterinární správy, které vykonávají státní veterinární správu ve věcech veterinární péče v územních obvodech okresů, pro něž jsou zřízeny, přičemž Okresní veterinární správa v České Lípě vykonává působnost též pro územní obvod okresu Děčín, Okresní veterinární správa v Chebu též pro územní obvod okresu Sokolov, Okresní veterinární správa v Liberci též pro územní obvod okresu Jablonec nad Nisou a Okresní veterinární správa v Šumperku též pro územní obvod okresu Jeseník, a Městská veterinární správa v hlavním městě Praze, Městská veterinární správa v Brně, Městská veterinární správa v Ostravě a Městská veterinární správa v Plzni, které vykonávají působnost na území příslušného města,
- c) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „Ústav“).

(2) Orgány veterinární správy jsou správními úřady.

(3) Ministr jmenuje a odvolává ústředního ředi-

²⁵⁾ § 24 odst. 1 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).

tele Státní veterinární správy (dále jen „ústřední ředitel“).

(4) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává ředitele okresních veterinárních správ a státních veterinárních ústavů.

§ 48

Státní veterinární správa

Státní veterinární správa

- a) zpracovává programy ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a organizuje jejich uvádění do praxe,
- b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování hospodářských zvířat od nebezpečných nákaz, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz a vzniku mimořádné situace a návrhy na stanovení rozsahu povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdolávání, jakož i na určení, které z nich budou hrazeny z prostředků státního rozpočtu, a zabezpečuje jejich plnění. Při vzniku mimořádné situace organizuje využití pojiždných veterinárních laboratoří a činnost středisek pro likvidaci nebezpečných nákaz,
- c) navrhuje ministerstvu stanovení mimořádných veterinárních opatření, prohlášení nákazy za zdolanou a zrušení jím stanovených opatření, popřípadě zmírnění nebo zrušení některých z nich ještě před prohlášením nákazy za zdolanou, koordinuje přijímání a provádění mimořádných veterinárních opatření, která se týkají územních obvodů dvou a více okresních veterinárních správ,
- d) řídí okresní veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- e) řídí státní veterinární ústavy a koordinuje jejich odbornou činnost na úsecích diagnostiky nákaz zvířat, veterinární kontroly hygieny plemenitby, vyšetřování živočišných produktů a zjišťování přítomnosti cizorodých látek v krmivech, potravinách živočišného původu a životním prostředí,
- f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků,
- g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí,
- h) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat s mezinárodní účastí,
- i) dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění do oběhu,
- j) stanoví veterinární podmínky dovozu veterinárního zboží a tranzitu zvířat a schvaluje provozy,

v nichž lze vyrábět živočišné produkty určené k vývozu,

- k) registruje soukromé veterinární lékaře,
- l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
 1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k provozování asanačního podniku,
- m) shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace o výskytu a vývoji nebezpečných nákaz a o vývoji ukazatelů zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a provozuje informační a komunikační systém, jímž se shromažďují a předávají data z jednotlivých oblastí veterinární péče uvedených v § 2 tohoto zákona,
- n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace,
- o) spolupracuje
 1. s Agrární komorou, s Komorou veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“), se zájmovými a s dalšími profesními organizacemi v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,
 2. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,
- p) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy.¹⁾

§ 49

Okresní veterinární správa

(1) Okresní veterinární správa

- a) vypracovává pohotovostní plány pro případ výskytu slintavky a kulhavky, vezikulární choroby prasat, moru koní, afrického moru prasat, moru prasat, moru drůbeže (influenzy drůbeže) a pseudomoru drůbeže (newcastleské choroby drůbeže), podle potřeby i pro případ výskytu jiné nebezpečné nákazy, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace a zabezpečuje jejich plnění,
- b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdolávání,
- c) vyhláší mimořádná veterinární opatření v obvodu své působnosti nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, prohlašuje nákazu za zdolanou a ruší vyhlášená mimořádná veterinární opatření, popřípadě zmírňuje nebo ruší některá z nich ještě před prohlášením nákazy za zdolanou a dozírá na plnění vyhlášených opatření,
- d) rozhoduje o nařízení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, o pro-

- hlášení nákazy za zdolanou a o zrušení nařízených opatření, popřípadě zmírnění nebo zrušení některých z nich ještě před prohlášením nákazy za zdolanou a dozírá na plnění nařízených opatření,
- e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Státní veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému okresnímu úřadu, obci a orgánu Policie České republiky, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu hygienické služby,
- f) z nálezových důvodů může nařídít chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky karantény,
- g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků,
- h) vydává závazné posudky pro územní, stavební a kolaudační řízení a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty,
- i) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, jehož se zúčastní pouze zvířata chovaná v České republice, a stanoví veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech,
- j) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva, stanovuje veterinární podmínky a opatření pro použití krmiv tak, aby bylo vyloučeno ovlivnění krmiv činiteli, které působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření. Zde stanovené veterinární podmínky, opatření a ochranné lhůty také kontroluje,
- k) vydává veterinární osvědčení,
- l) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a rozhoduje o jejich použitelnosti (požitelnosti) podle § 20 tohoto zákona,
- m) provádí pohraniční veterinární kontrolu a veterinární kontrolu v místě určení,
- n) vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,
- o) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární

úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),

- p) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení k výkonu veterinární asanační činnosti, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku,
- r) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem,
- s) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy.¹⁾

(2) Ředitel okresní veterinární správy zřizuje nálezovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Státní veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru, anebo k provozování asanačního podniku osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají podle vyjádření příslušné okresní veterinární správy druhu a rozsahu této činnosti.

(2) Jde-li o právnickou osobu, musí podmínky podle odstavce 1 splňovat její odborný zástupce.

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin anebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s odbornou veterinární činností.

(4) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o asanační podnik, též územní obvod, v němž bude činnost vykonávána, (svozová oblast).

(5) Státní veterinární správa může povolení změnit nebo odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně anebo se změnila podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

§ 51

(1) Okresní veterinární správa může vydat povolení k výkonu veterinární asanační činnosti, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku, osobě, která splňuje podmínky podle § 50 odst. 1, 2 a 3 tohoto zákona.

(2) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o sběr a svoz konfiskátů živočišného původu, také místo, kde budou tyto konfiskáty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány.

(3) Pro změnu nebo odnětí povolení podle odstavce 1 platí přiměřeně § 50 odst. 5 tohoto zákona.

(4) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o vydání povolení podle § 50 odst. 1 tohoto zákona a žádosti o vydání povolení podle odstavce 1.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Při výkonu státního veterinárního dozoru orgány veterinární správy

- a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy¹⁾ anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,
- b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny,
- c) sledují nakažovou situaci v prostředí volně žijících zvířat.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, prohlídka jatečných zvířat a masa, pohraniční veterinární kontrola a veterinární kontrola v místě určení.

(3) Státní veterinární dozor nad výrobou a zpracováním masa a mléka a nad zpracováváním vajec se vykonává soustavně.

(4) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného státním veterinárním ústavem nebo laboratoří, která byla pro požadovaný druh vyšetření akreditována podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾ a které Státní veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní diagnostické činnosti.

§ 53

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen „veterinární inspektor“) jsou oprávněni při jeho výkonu

- a) vstupovat na pozemky, do provozních, skladovacích a jiných prostorů, zařízení a dopravních prostředků sloužících k činnosti kontrolovaných osob, která je předmětem státního veterinárního dozoru, a jde-li o provádění pohraniční veteri-

nární kontroly, do celních prostorů pohraničních celních úřadů a provádět na těchto místech potřebné úkony a šetření,

- b) vyžadovat potřebné doklady, údaje a ústní nebo písemná vysvětlení a pořizovat fotodokumentaci týkající se předmětu dozoru,
- c) odebírat v nezbytně nutném množství a rozsahu vzorky k laboratornímu vyšetření. Není-li dále stanoveno jinak, neposkytuje se za odebrané vzorky náhrada,
- d) ověřovat totožnost kontrolovaných osob,
- e) požadovat podání písemné zprávy o odstranění zjištěných nedostatků.

(2) Veterinární inspektoři jsou povinni

- a) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob,
- b) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli při výkonu dozoru,²⁷⁾
- c) prokazovat svou totožnost služebním průkazem,
- d) pořizovat protokol o provedeném odběru vzorků a o zjištěných nedostacích.

(3) Kontrolované osoby jsou povinny vytvářet vhodné podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru a poskytovat veterinárním inspektorům nezbytnou součinnost a pomoc.

(4) Za vzorky odebrané při prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů²⁸⁾ se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou tato osoba potravinu, z níž byl vzorek odebrán, prodává. Náhrada se neposkytne, jde-li o potravinu, která nesplňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy.²⁸⁾

(5) Prováděcí předpis stanoví podrobnosti postupu při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol o jejich odběru.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

(1) Mimořádná veterinární opatření jsou

- a) nařízení veterinárního vyšetření a ochranného očkování zvířat,
- b) vymezení ohniska nákazy a ochranných pásem, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy,

²⁶⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.

²⁷⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Zákon č. 110/1997 Sb.

- c) nařízení odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,
- d) omezení nebo zákaz přemísťování, prodeje, volného pohybu, porážení a plemenitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,
- e) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů, odchyty zvěře a lovu ryb,
- g) omezení nebo zákaz prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích anebo uzavření tržnice nebo tržiště,
- h) pozastavení nakládání živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv,
- i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění do oběhu zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
- k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,
- l) nařízení očisty, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, popřípadě nařízení sběru, svozu, neškodného odstranění a dalšího zpracování konfiskátů živočišného původu i mimo určený územní obvod (svozovou oblast),
- o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinsekce,
- p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí.

(2) Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření

- a) při výskytu nebezpečné nákazy, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (ochranná a zdolávací opatření),
- b) při zjištění zdravotně závadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě při podezření,

že jsou zdravotně závadné, (veterinární hygienická opatření),

- c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí, (opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

(4) Prováděcí předpis stanoví opatření, která je třeba činit při výskytu slintavky a kulhavky, moru prasat a pseudomoru drůbeže (newcastleské choroby drůbeže). Může stanovit, jaká opatření je třeba činit i při výskytu jiných nebezpečných nákaz, vyžádá-li si to vývoj nálezové situace.

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzávěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

- a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,
- b) zákaz průjezdu obcí a určení objížděky,
- c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
- d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
- e) zákaz opouštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
- f) zákaz shromažďování osob,
- g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,
- h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opouštění,
- i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů, jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 56

Závazný posudek

(1) Závazný posudek orgánu veterinární správy musí být vyžádán podnikatelem jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení, které se týká staveb a zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu

zpracovávání konfiskátů živočišného původu, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem,¹⁰⁾ jakož i staveb, které budou používány jako útlek pro zvířata.

(2) Orgán příslušný rozhodnout ve věci podle zvláštních právních předpisů²⁹⁾ nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, hygienické služby, České zemědělské a potravinářské inspekce a odborného dozoru nad krmivly.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich zdolávání a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.

HLAVA VII

ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

- a) veterinární preventivní činnost,
- b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
- c) podávání a předepisování léčiv, veterinárních přípravků a prostředků veterinární techniky,
- d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
- e) veterinární laboratorní diagnostika,
- f) veterinární asanační činnost,
- g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

- a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
- b) státní veterinární ústavy,

- c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem,
- d) příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra ve svých zařízeních.

(3) Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také

- a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

§ 59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou

- a) absolventi vysokých škol veterinárních (veterinární lékaři),
- b) absolventi středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventi pomaturitního studia veterinárního oboru (veterinární technici),
- c) jiné osoby, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností ukončením jiného vysokoškolského nebo středoškolského studia v oboru odpovídajícím druhu a rozsahu činnosti (například v oboru medicíny, chemie či biologie),
- d) osoby, které jsou k výkonu určité odborné veterinární činnosti způsobilé podle zvláštních právních předpisů.³⁰⁾

(2) Osoby, které získaly požadovanou odbornou způsobilost studiem na zahraniční škole, prokáží tuto způsobilost diplomem, osvědčením nebo jiným dokladem vydaným oprávněným orgánem v zahraničí a nostrifikovaným podle zvláštních předpisů.³¹⁾

(3) K prohloubení odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, které probíhá ve dvou částech

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(4) Prováděcí předpis

- a) upraví organizaci, formy a obsah tohoto studia,
- b) stanoví, které funkce v orgánech veterinární správy mohou být vykonávány jen veterinárními lékaři, kteří získali atestaci II. stupně.

²⁹⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³⁰⁾ § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy. § 31 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů.

³¹⁾ Například zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

(1) Oprávnění vykonávat veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím Státní veterinární správy o registraci soukromého veterinárního lékaře (dále jen „registrace“).

(2) Státní veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

- a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59 odst. 1 písm. a) tohoto zákona,
- b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle § 50 odst. 3 tohoto zákona,
- c) předloží vyjádření okresní veterinární správy, že splňuje požadavky na umístění a nezbytné věcné vybavení provozních prostorů, jakož i veterinární a hygienické podmínky pro výkon veterinární preventivní, diagnostické a léčebné činnosti,
- d) předloží osvědčení podle zvláštních právních předpisů,³²⁾ je-li členem stavovské profesní organizace ustavené zákonem.

(3) Státní veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární lékař porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci. Je-li soukromý veterinární lékař členem stavovské profesní organizace ustavené zákonem, vyžádá si Státní veterinární správa před rozhodnutím o zrušení registrace vyjádření této organizace.

(4) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o registraci a požadavky na umístění a nezbytné věcné vybavení provozních prostor.

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

- a) vykonávat toto povolání podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, v souladu se současnými poznatky veterinární medicíny, právními předpisy a etickými zásadami veterinární profese,
- b) oznámit bez odkladu okresní veterinární správě zahájení a skončení činnosti, své bydliště a místo podnikání, liší-li se od bydliště,
- c) poskytovat zvířatům první pomoc a zajišťovat jim podle potřeby další odbornou péči,
- d) uvědomit neprodleně okresní veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,

- e) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí cizorodých látek ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které obsahuje krmivo,
- f) vést řádnou evidenci o provedených preventivních a léčebných úkonech a o použití a výdeji léčiv a uchovávat ji po dobu nejméně 3 let,
- g) informovat chovatele před provedením odborného veterinárního úkonu o předpokládané výši požadované ceny.²⁴⁾

(2) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud jí nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů.³³⁾

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout provedení odborného veterinárního úkonu, pokud k němu není povinen podle právních předpisů nebo smlouvy. Odmítnout poskytnutí první pomoci však může jen z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdoání nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

(1) Soukromý veterinární lékař vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost sám nebo společně s jinými veterinárními lékaři. Může zaměstnávat jiné veterinární lékaře i další k tomu odborně způsobilé osoby.

(2) Právní vztahy vyplývající ze společného výkonu veterinární preventivní, diagnostické a léčebné činnosti si veterinární lékaři upraví písemnou smlouvou.

³²⁾ § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

³³⁾ Například zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

(3) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím okresní veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Okresní veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

- a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59 odst. 1 písm. b) tohoto zákona,
- b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle § 50 odst. 3 tohoto zákona.

(2) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(3) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně § 61, § 62 odst. 1 a 2 tohoto zákona.

(4) Okresní veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(5) Prováděcí předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o registraci podle odstavce 1,
- b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními techniky.

HLAVA VIII

VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY

A VETERINÁRNÍ TECHNICKÉ PROSTŘEDKY

§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právní předpisy⁵⁾ dále

- a) schvaluje na základě žádosti výrobce nebo jím zmocněné osoby, která má trvalý pobyt v České republice, veterinární přípravky a veterinární technické prostředky používané při péči o zdraví zvířat (dále jen „veterinární technické prostředky“) a zapisuje je do Seznamu schválených veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků (dále jen „Seznam“),
- b) vydává osvědčení k výrobě veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků,
- c) rozhoduje o dalším používání veterinárního pří-

pravku a veterinárního technického prostředku v případě zjištění jeho nežádoucího účinku,

- d) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek, o veterinární technický prostředek nebo o jiný výrobek,
- e) vykonává státní veterinární dozor nad výrobou, uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků,
- f) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Ústav rozhodne o žádosti o schválení veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku a jeho zápisu do Seznamu nejpozději do 18 měsíců od jejího doručení. V rozhodnutí, které platí 5 let ode dne nabytí právní moci, může Ústav též určit způsob distribuce veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku. Platnost rozhodnutí může být Ústavem prodloužena.

(3) Ústav může výjimečně povolit použití veterinárního přípravku nebo veterinárního technického prostředku, který nebyl dosud schválen a zapsán do Seznamu, a to v případě ohrožení života zvířete anebo pro výzkumné účely.

(4) Zápis veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku do Seznamu, prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení tohoto přípravku nebo prostředku a jeho zápisu do Seznamu, jakož i povolení výjimky se zveřejňují ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv.

(5) Veterinární technický prostředek, který byl schválen k používání při poskytování zdravotní péče podle předpisů o prostředcích zdravotnické techniky, nepodléhá již schvalování a zápisu do Seznamu podle tohoto zákona.

§ 66

(1) Vyrábět a uvádět do oběhu je možno pouze veterinární přípravky a veterinární technické prostředky schválené a zapsané do Seznamu. Nelze uvádět do oběhu veterinární přípravky s prošlou dobou použitelnosti.

(2) Výrobce veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků je povinen

- a) dodržovat správnou výrobní praxi,³⁴⁾
- b) zabezpečit jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků,
- c) provádět kontrolu vstupních surovin a hotových

³⁴⁾ § 4 odst. 5 zákona č. 79/1997 Sb.

- výrobků a činit opatření k odstranění zjištěných závad,
- d) hlásit neprodleně Ústavu podezření z výskytu či výskyt závažného nežádoucího účinku nebo závady v jakosti veterinárního přípravku nebo veterinárního technického prostředku.

(3) Prováděcí předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o vydání osvědčení k výrobě veterinárního přípravku nebo veterinárního technického prostředku,
- b) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku nebo veterinárního technického prostředku a o jeho zápis do Seznamu,
- c) podrobnosti o správné výrobní praxi.

HLAVA IX

NÁHRADA NÁKLADŮ, ZTRÁT A ŠKOD VZNIKLYCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada za

- a) náklady vynaložené na nutnou porážku hospodářského zvířete nebo jeho utracení, na neškodné odstranění kadáveru, na mechanickou očistu a dezinfekci a na asanaci vody a krmiv, pokud tyto náklady vznikly v důsledku provádění ochranných a zdlavacích opatření,
- b) náklady, které jim musely být nutně vynaloženy v době provádění ochranných a zdlavacích opatření nařízených při výskytu některé z nebezpečných nákaz uvedených v § 10 odst. 1 písm. a) tohoto zákona a v souvislosti s nimi, i když došlo k omezení výroby,
- c) zlikvidované a znehodnocené včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení při nařízené likvidaci v ohnisku nebezpečných nákaz hniloby a moru včelího plodu,
- d) ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění ochranných a zdlavacích opatření nařízených při výskytu některé z nebezpečných nákaz uvedených v § 10 odst. 1 písm. a) tohoto zákona a v souvislosti s nimi.

(2) Odškodnění lze chovateli poskytnout za hospodářské zvíře, které bylo

- a) nutně poraženo nebo utraceno na základě ochranných a zdlavacích opatření nařízených při výskytu některé z nebezpečných nákaz uvedených v § 10 odst. 1 písm. a) tohoto zákona anebo uhynulo v důsledku onemocnění některou z těchto nebezpečných nákaz,

- b) utraceno podle § 13 odst. 1 písm. c) tohoto zákona.

(3) Odškodnění podle odstavce 2 lze poskytnout jen, jestliže zvíře nemohlo být pojištěno pro případ výskytu nebezpečné nákazy.

(4) Náhrada nákladů a ztrát ani odškodnění se neposkytnou, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit okresní veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, nařízená ochranná a zdlavací opatření nebo jinou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdlavání nebezpečných nákaz.

(5) K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady nákladů a ztrát, popřípadě i odškodnění a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko okresní veterinární správy.

§ 68

(1) Náhrada nákladů podle § 67 odst. 1 písm. a) a b) a náhrada ztrát podle § 67 odst. 1 písm. d) tohoto zákona se poskytuje ve výši 50 % prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Odškodnění podle § 67 odst. 2 tohoto zákona se poskytuje ve výši 50 % obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody (dále jen „cena zvířete“). Odečítá se, co bylo chovateli poskytnuto za užitkovatelné části těla nutně poraženého, utraceného nebo uhynulého zvířete.

(3) Odškodnění

- a) se zvyšuje o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře nutně poraženo, utraceno nebo uhynulo-li v důsledku nebezpečné nákazy, pro kterou platí zákaz ochranného očkování,
- b) se snižuje o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře nutně poraženo, utraceno nebo uhynulo-li v důsledku nebezpečné nákazy, pro kterou se doporučuje ochranné očkování a chovatel nevyužil této možnosti.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená ochranná a zdlavací opatření nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělků, pokud jim tato náhrada nepřislouší od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů.³⁵⁾

³⁵⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 70

Odškodnění a náhrady podle § 67 až 69 tohoto zákona se poskytují z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele podané do 3 měsíců ode dne, k němuž byla nákaza prohlášena za zdolanou. Prováděcí předpis upraví podrobněji náležitosti žádosti o jejich poskytnutí.

HLAVA X SANKCE

§ 71

- (1) Okresní veterinární správa uloží pokutu
- a) až do výše 10 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem, a dopustí se přestupku tím, že
 1. nesplní nebo poruší povinnosti chovatele uvedené v § 4 odst. 1, § 5 odst. 1 písm. b), c), e) a f), § 6 odst. 1, 4 a 5, § 7 odst. 2 a § 8 odst. 1 a 2, nebo
 2. nesplní nebo nedodrží podmínky prodeje syrového, mlékárensky neošetřeného mléka a výrobků z tohoto mléka v místě výroby přímo spotřebiteli nebo prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, stanovené v § 20 odst. 5 a 6 nebo § 25, nebo
 3. nesplní nebo poruší povinnosti stanovené pro zacházení s konfiskáty živočišného původu v § 40 odst. 1 písm. a) a § 40 odst. 4,
 - b) až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že
 1. nesplní nebo poruší povinnosti stanovené v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 13 odst. 1 písm. b) nebo § 16, nebo
 2. nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30 odst. 1 a 2, § 32 odst. 1 a 2), nebo
 3. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo
 4. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,
 - c) až do výše 50 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni ze stanovených mimořádných veterinárních opatření.
- (2) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, lze ulo-

žit pokutu až do výše, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1.

(3) Přestupek je spáchán opakovaně, pokud byl spáchán v době do jednoho roku od právní moci rozhodnutí, jímž byla tomu, kdo se ho dopustil, uložena pokuta za přestupek podle tohoto zákona.

(4) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil, a vymáhá územní finanční orgán podle zvláštních právních předpisů.³⁶⁾

§ 72

(1) Veterinární inspektoři mohou za přestupky podle § 73 odst. 1 tohoto zákona, zjištěné při výkonu státního veterinárního dozoru, ukládat a vybírat v blokovém řízení pokuty do výše 5 000 Kč.

(2) Pro přestupky a řízení o nich jinak platí obecné předpisy o přestupcích.³⁷⁾

§ 73

- (1) Okresní veterinární správa uloží pokutu
- a) až do výše 300 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která
 1. nesplní nebo poruší povinnosti chovatele uvedené v § 4, § 5 odst. 1 písm. b) až f), § 5 odst. 2 nebo § 6 odst. 1, 4 a 5, nebo
 2. nesplní nebo poruší povinnosti nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8, nebo
 3. nesplní nebo nedodrží podmínky porážení jatčných zvířat stanovené v § 21 odst. 1 až 3 nebo nesplní nebo poruší povinnosti stanovené v § 21 odst. 4,
 - b) až do výše 500 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která
 1. nesplní nebo poruší povinnosti stanovené v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 14 nebo § 16, nebo
 2. nesplní nebo poruší povinnosti pořadatele svodu zvířat podle § 9 odst. 2, nebo
 3. nesplní nebo nedodrží podmínky prodeje podmíněně požitelných potravin živočišného původu, prodeje syrového, mlékárensky neošetřeného mléka, výrobků z tohoto mléka a čerstvých, neprosvícených a neoznačených vajec v místě výroby přímo spotřebiteli, prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích nebo prodeje živočišných produktů určených ke krmení zvířat stanovené v § 18 odst. 3 a 4, § 20 odst. 5 a 6 nebo § 25, nebo
 4. nesplní nebo poruší povinnosti osob zacházejících se živočišnými produkty nebo požadavky

³⁶⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

³⁷⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

- na zacházení s těmito produkty stanovené v § 18 odst. 2, § 22 odst. 1 písm. a), c) a d), § 23 odst. 1 až 3, § 24 odst. 1, § 26 nebo § 27 odst. 1, nebo
5. nesplní nebo poruší povinnosti stanovené pro zacházení s konfiskáty živočišného původu v § 40 odst. 1, 2, 4 a 5 nebo § 41 odst. 1 písm. e) a f), nebo
 6. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení,
- c) až do výše 1 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která
1. nesplní nebo poruší povinnosti stanovené v § 13 odst. 1 písm. b), nebo
 2. nesplní nebo nedodrží podmínky pro podávání doplňkových látek a léčiv zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí stanovené v § 19 odst. 1 a 2, anebo nedodrží ochranné lhůty stanovené výrobcem nebo tímto zákonem v § 19 odst. 2, nebo
 3. nesplní nebo poruší povinnosti nebo nedodrží podmínky stanovené pro získávání a výrobu živočišných produktů a pro jejich uvádění do oběhu v § 20 odst. 1 až 4 a pro zacházení se živočišnými produkty v § 22 odst. 1 písm. b), nebo
 4. nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30, § 32 odst. 1 a 2, § 33, § 34 odst. 3), nebo
 5. nesplní nebo poruší povinnosti stanovené pro zacházení s konfiskáty živočišného původu v § 41 odst. 1 písm. a) až d), nebo
 6. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,
- d) až do výše 2 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni ze stanovených mimořádných veterinárních opatření.
- (2) Ústav uloží pokutu
- a) až do výše 100 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nedodrží při výrobě veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků podmínky správné výrobní praxe podle § 66 odst. 2 písm. a) anebo nesplní nebo poruší povinnosti stanovené v § 66 odst. 2 písm. b) až d),
 - b) až do výše 500 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nedodrží zákaz stanovený v § 66 odst. 1.
- (3) Za opakované nesplnění nebo porušení povinnosti nebo požadavků anebo za opakované nesplnění nebo nedodržení podmínek nebo zákazu podle od-

stavců 1 a 2 (dále jen „protiprávní jednání“) lze uložit pokutu, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Protiprávní jednání je opakované, pokud se ho právnická nebo fyzická osoba dopustila v době do jednoho roku od právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí protiprávní jednání podle předpisů o veterinární péči.

(5) Za porušení povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ uloží okresní veterinární správa právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu podle zvláštních předpisů.³⁾

§ 74

(1) Při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž k tomuto jednání došlo.

(2) Pokutu lze uložit do 2 let ode dne, kdy orgán oprávněný k uložení pokuty protiprávní jednání zjistil, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k tomuto jednání došlo.

(3) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(4) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil, a vymáhá územní finanční orgán podle zvláštních právních předpisů.³⁶⁾ Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA VI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

(1) Náhradu nákladů a škod vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě, může orgán veterinární správy uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa je povinen hradit provozovatel jatek, a to paušální částkou stanovenou prováděcím předpisem.

(4) Náhradu nákladů podle odstavců 2 a 3 vybírá a vymáhá orgán veterinární správy, který náklady vynaložil; tato náhrada je jeho příjmem.

§ 76

(1) Není-li stanoveno jinak, vztahuje se na rozhodování orgánů veterinární správy podle tohoto zákona správní řád.³⁸⁾

(2) Odvolání proti rozhodnutí okresní veterinární správy podle § 37 odst. 1 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) tohoto zákona nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení.

(3) Obecně závazná vyhláška okresní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních se vyhlásí tak, že se vyvěsí na úřední desce okresního úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů. Vyhláška nabývá platnosti a účinnosti dnem následujícím po dni jejího vyhlášení, jímž je první den jejího vyvěšení na úřední desce okresního úřadu. Vyhláška musí být každému přístupná u okresní veterinární správy, okresního úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká. To platí přiměřeně také pro prohlášení nákazy za zdolanou a pro zrušení vyhlášených opatření, popřípadě pro zmírnění nebo zrušení některých z nich ještě před prohlášením nákazy za zdolanou.

(4) Mimořádná veterinární opatření stanovená ministerstvem se vyhlásí v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání. Provozovatel vysílání³⁹⁾ je povinen umožnit ministrovi nebo jeho zástupci vyhlášení stanovených opatření ihned, jakmile o to byl požádán. Vyhlášením jsou stanovená opatření pro všechny osoby závazná; zveřejní se neprodleně vyvěšením na úředních deskách ministerstva a okresních úřadů, jejichž územních obvodů se týkají.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 5 odst. 3, § 6 odst. 7, § 8 odst. 5, § 10 odst. 2, § 18 odst. 5, § 19 odst. 1, § 20 odst. 7, § 21 odst. 6, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 28 odst. 5, § 34 odst. 4, § 36 odst. 6, § 41 odst. 4, § 51 odst. 4, § 53 odst. 5, § 54 odst. 4, § 59 odst. 4, § 60 odst. 4, § 64 odst. 5, § 66 odst. 3, § 70 a § 75 odst. 3 tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ**Změna zákona č. 240/1991 Sb.,
o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat**

§ 79

Zákon č. 240/1991 Sb., o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat, se mění takto:

§ 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

**Ústřední evidence hospodářských zvířat
a zvěře ve farmovém chovu**

(1) V ústřední evidenci hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu (dále jen „ústřední evidence“), vedené formou počítačové databáze nebo písemného registru, se zaznamenávají údaje o místě původu, totožnosti a pohybu skotu, prasat, ovcí, koz, koní a zvěře ve farmovém chovu, jakož i údaje důležité z hlediska šlechtění a plemenitby těchto zvířat.

(2) Ústřední evidenci vede organizace pověřená touto činností ministerstvem, která také přiděluje chovatelům identifikační čísla a identifikační prostředky pro jejich zvířata a vystavuje průvodní listy skotu a průkazky koní.

(3) Ministerstvem pověřená organizace vede též evidenci drůbeže, a to jen v rozsahu údajů důležitých z hlediska šlechtění a plemenitby.

(4) Chovatelé skotu, prasat, ovcí, koz, koní a zvěře ve farmovém chovu a organizace oprávněné podle § 4 odst. 1 a pověřené podle § 12 odst. 2 jsou povinni

- poskytovat organizaci uvedené v odstavci 2 údaje týkající se původu, totožnosti a pohybu uvedených zvířat, a jde-li o plemeníky nebo plemence, také údaje důležité z hlediska šlechtění a plemenitby,
- označovat tato zvířata s výjimkou drůbeže přidělenými identifikačními prostředky,

³⁸⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

³⁹⁾ § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

- c) a jde-li o chovatele skotu a koní, dbát na doplňování a změny záznamů v průvodním listu skotu a průkazu koně a v případě smrti zvířete vrátit tento list nebo průkaz neprodleně organizaci, která jej vystavila.

(5) Prováděcí předpis stanoví podrobnosti

- a) o vedení ústřední evidence a evidence drůbeže, jakož i o údajích poskytovaných chovatelem organizaci pověřené jejím vedením, o způsobu a lhůtách jejich poskytování,
- b) o identifikačních prostředcích a způsobu označování zvířat těmito prostředky,
- c) o vystavování průvodních listů skotu a průkazů koní a o jejich náležitostech.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů

§ 80

Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 146/1971 Sb., zákona č. 96/1977 Sb., zákona č. 143/1991 Sb., zákona č. 270/1992 Sb. a zákona č. 289/1995 Sb., se mění takto:

1. V § 10 větě první se za slovem „silnice“ spojka „a“ nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a oplocené pozemky, sloužící k farmovému chovu zvířete (§ 19 odst. 3)“.

2. V § 19 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

1. Položka 67 zní:

„Vydání rozhodnutí o výsledku pohraniční veterinární kontroly (§ 37 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za každou i započatou tunu zásilky živých zvířat
- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů, krmiv a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz

Kč 170,-

Kč 110,-

nejméně Kč 1 120,-

nejvýše Kč 11 900,-“.

2. Položka 68 včetně poznámky zní:

a) Schválení veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč 3 000,-

b) Vydání osvědčení k výrobě veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč 6 000,-

Poznámka:

Úkon zpoplatňovaný podle písmene a) této položky zahrnuje i zápis veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku do Seznamu schválených veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků.“

„(3) Zvířet podle tohoto zákona nejsou jedinci druhů zvířete uvedených v odstavci 1, chovaní k hospodářským účelům ve farmových chovech. Tito jedinci nesmí být vypuštěni do honitby (§ 11 odst. 1).“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

3. V § 19 odst. 5 se slova „(zejména farmové chovy zvířete)“ vypouštějí a na konci odstavce se připojuje tato věta: „Tohoto souhlasu není třeba, jde-li o chov zvířete v zoologické zahradě zřízené obcí nebo okresním úřadem.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

§ 81

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb., se mění takto:

Příloha k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb. a zákona č. 305/1997 Sb., „Sa-zebník správních poplatků“ se mění takto:

3. Položka 69 zní:

„Vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete mimo včel (§ 6 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za jedno zvíře	Kč	50,-
- za více než jedno zvíře	Kč	100,-“.

4. Položka 70 zní:

„Vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů (§ 27 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	100,-“.
----	---------

5. Položka 71 zní:

„a) Vydání osvědčení o splnění požadavků a podmínek pro zacházení se živočišnými produkty (§ 22 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	500,-
----	-------

b) Vydání závazného posudku (§ 56 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	300,-“.
----	---------

6. Položka 72 zní:

„a) Registrace soukromého veterinárního lékaře (§ 60 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	2 000,-
----	---------

b) Registrace soukromého veterinárního technika (§ 64 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	1 000,-
----	---------

c) Vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	2 000,-
----	---------

d) Vydání povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	3 000,-
----	---------

e) Vydání povolení k provozování jiné veterinární asanační činnosti (§ 51 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

Kč	1 000,-“.
----	-----------

7. Položka 73 zní:

„a) Vydání rozhodnutí o schválení chovu nebezpečných druhů zvířat za jedno zvíře

Kč	3 000,-
----	---------

za více než jedno zvíře

Kč	5 000,-
----	---------

b) Udělení akreditace uživatelského zařízení k chovu zvířat pro pokusné účely

Kč	10 000,-“.
----	------------

ČÁST PÁTÁ ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 82

Zrušují se:

1. Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

2. Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákonného

opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., zákona č. 112/1994 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

ČÁST ŠESTÁ ÚČINNOST

§ 83

Tento zákon nabývá účinnosti šedesátým dnem po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

167

ZÁKON

ze dne 13. července 1999,

kterým se mění zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 305/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb. a zákona č. 289/1997 Sb., se mění takto:

1. Preambule zákona se zrušuje.

2. V § 1 se vkládají nové odstavce 1 a 2, které znějí:

„(1) Právo na zaměstnání nelze občanovi odeprít z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, členství nebo činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích a jiných sdruženích, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu, zdravotního stavu, věku, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině, s výjimkou případů, kdy to stanoví zákon nebo je pro to věcný důvod spočívající v předpokladech, požadavcích a povaze zaměstnání, které by měl občan vykonávat a který je pro výkon tohoto zaměstnání nezbytný.

(2) Účastníkům právních vztahů vznikajících podle tohoto zákona není dovoleno činit nabídky zaměstnání, které jsou v rozporu s ustanovením odstavce 1.“

Dosavadní odstavce 1 až 4 se označují jako odstavce 3 až 6.

3. § 2 včetně poznámek pod čarou č. 1), 31), 32) a 33) zní:

„§ 2

(1) Účastníky právních vztahů vznikajících podle tohoto zákona jsou

- a) Ministerstvo práce a sociálních věcí a územní orgán práce (dále jen „úřad práce“),
- b) občané,
- c) právnické a fyzické osoby zaměstnávající občany, jakož i cizince a osoby bez státní příslušnosti (dále jen „zaměstnavatelé“); za zaměstnavatele se pova-

žují právnické osoby a fyzické osoby uvedené ve zvláštním právním předpise³¹⁾ a dále organizační složky zahraniční právnické osoby nebo zahraniční fyzické osoby oprávněné podnikat na území České republiky podle zvláštních právních předpisů,¹⁾

- d) právnické a fyzické osoby, které vykonávají činnosti podle tohoto zákona, zejména při zprostředkování zaměstnání, rekvalifikaci a pracovní rehabilitaci,

pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Občané jako účastníci právních vztahů podle tohoto zákona jsou občané České republiky. Stejně právní postavení mají cizinci a osoby bez státní příslušnosti (dále jen „cizinci“); zaměstnání na území České republiky však mohou cizinci vykonávat jen tehdy, jestliže jim bylo uděleno povolení k zaměstnání a povolení k pobytu,³²⁾ pokud zákon nestanoví jinak. Udělení povolení k zaměstnání cizinci podléhá správnímu poplatku podle zvláštních právních předpisů.³³⁾

(3) Povolení k zaměstnání a povolení k pobytu se vyžaduje též, má-li cizinec vykonávat práci na území České republiky v pracovním vztahu k zahraničnímu zaměstnavateli, který ho k výkonu této práce vyše na základě obchodní nebo jiné smlouvy uzavřené s tuzemskou právnickou nebo fyzickou osobou.

³¹⁾ § 8 zákoníku práce.

¹⁾ Například § 7, 21 a 29 obchodního zákoníku.

³²⁾ Zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění zákona č. 190/1994 Sb., zákona č. 150/1996 Sb. a nálezů Ústavního soudu uveřejněných pod č. 159/1998 Sb. a pod č. 160/1998 Sb.

³³⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb. a zákona č. 167/1999 Sb.“

4. Za § 2 se vkládají nové § 2a, 2b, 2c a 2d, které včetně poznámek pod čarou č. 2), 34), 35), 36), 37) a 38) znějí:

„§ 2a

(1) Povolení k zaměstnání může vydat cizinci úřad práce,²⁾ v jehož obvodu bude zaměstnávání vykonáváno, s přihlédnutím k situaci na trhu práce a za předpokladu, že se jedná o volné pracovní místo, které s ohledem na požadovanou kvalifikaci nebo dočasný nedostatek volných pracovních sil nelze obsadit jinak.

(2) Povolení k zaměstnání obsahuje místo výkonu práce, druh práce, označení (jméno) a sídlo (místo pobytu) zaměstnavatele, u něhož bude cizinec vykonávat zaměstnání, a dobu, na kterou se vydává. Povolení k zaměstnání se vydává nejdéle na dobu jednoho roku. O povolení k zaměstnání je možno žádat opakovaně. Po třech letech zaměstnání cizince na území České republiky je možné vydat tomuto cizinci nové povolení k zaměstnání nejdříve po uplynutí dvanácti měsíců, pokud mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů, nestanoví jinak. Podmínka, že nové povolení k zaměstnání cizinci lze vydat nejdříve po uplynutí dvanácti měsíců, se rovněž nevztahuje na občany zemí, jejichž seznam stanoví vláda nařízením.

(3) Platnost povolení k zaměstnání zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno,
- b) skončením zaměstnání před uplynutím doby, na kterou bylo vydáno,
- c) uplynutím doby, na kterou bylo povolení k pobytu cizinci³²⁾ vydáno, nebo zánikem oprávnění k pobytu z jiného důvodu.

(4) Povolení k zaměstnání může úřad práce odejmout, jestliže zaměstnání je vykonáváno v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání.

§ 2b

(1) Povolení k zaměstnání za podmínek uvedených v § 2a může vydat úřad práce též cizinci, který bude

- a) zaměstnán v příhraniční oblasti České republiky a nejméně jednou za kalendářní týden se vrací do státu sousedícího s Českou republikou, kde má své bydliště a jehož je příslušníkem; příhraniční oblastí České republiky se rozumí území okresu přiléhajícího ke státním hranicím. Na tyto cizince se nevztahuje omezení uvedené v § 2a odst. 2 větě čtvrté,
- b) sezónním zaměstnancem zaměstnávaným činnostmi závislými na střídání ročních období, avšak nejdéle na dobu šesti měsíců v kalendářním roce, pokud mezi jednotlivými zaměstnáními na území České republiky uplyne doba nejméně šesti měsíců,
- c) zaměstnán na časově vymezené období za účelem zvyšování svých dovedností a kvalifikace ve zvoleném povolání (stáž), avšak na dobu nejdéle jed-

noho roku; toto období zaměstnání může být prodlouženo, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné kvalifikace podle předpisů platných v České republice.

(2) Cizinci vykonávajícímu v České republice soustavou vzdělávací činnost jako pedagogický pracovník³⁴⁾ nebo akademický pracovník vysoké školy³⁵⁾ lze vydat povolení k zaměstnání bez omezení uvedeného v § 2a odst. 2 větě čtvrté.

§ 2c

Bez ohledu na situaci na trhu práce úřad práce vydá povolení k zaměstnání cizinci

- a) o němž to stanoví mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů,³⁶⁾
- b) do 26 let věku zaměstnávaného příležitostnými a časově omezenými pracemi v rámci výměny mezi školami.

§ 2d

Povolení k zaměstnání se nevyžaduje k zaměstnání cizince

- a) kterému bylo přiznáno postavení uprchlíka,³⁷⁾ nebo který o přiznání tohoto postavení požádal,
- b) kterému bylo uděleno povolení k trvalému pobytu na území České republiky,
- c) který je rodinným příslušníkem člena diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo rodinným příslušníkem zaměstnance mezinárodní vládní organizace se sídlem na území České republiky, pokud je mezinárodní smlouvou zaručena vzájemnost,
- d) jehož výkon práce na území České republiky nepřesáhne sedm po sobě jdoucích kalendářních dnů nebo celkem 30 dnů v kalendářním roce a jde-li zároveň o výkonného umělce, pedagogického pracovníka,³⁴⁾ akademického pracovníka vysoké školy,³⁵⁾ vědeckého pracovníka, který je účastníkem vědeckého setkání, žáka nebo studenta do 26 let věku, sportovce, osobu, která v České republice zajišťuje dodávky zboží nebo služeb nebo toto zboží dodává nebo provádí montáž na základě obchodní smlouvy, případně provádí záruční a opravářské práce,
- e) o němž to stanoví mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů,³⁸⁾
- f) který je členem záchranné jednotky a poskytuje pomoc na základě mezistátní dohody o vzájemné pomoci při odstraňování následků havárií a živelných pohrom a v případech humanitární pomoci,
- g) zaměstnávaného v mezinárodní hromadné dopravě,

- h) akreditovaného v oblasti sdělovacích prostředků,
i) který je příslušníkem ozbrojených sil nebo civilní složky smluvní strany Severoatlantické smlouvy.

²⁾ Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 64/1991 Sb., zákona č. 272/1992 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 160/1995 Sb. a zákona č. 167/1999 Sb.

³⁴⁾ § 50 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb. a zákona č. 138/1995 Sb.

³⁵⁾ § 70 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

³⁶⁾ Například sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 7/1995 Sb., o sjednání Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 188/1997 Sb., o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o výměně stážitů.

³⁷⁾ Zákon č. 498/1990 Sb., o uprchlících, ve znění zákona č. 317/1993 Sb. a zákona č. 150/1996 Sb.

³⁸⁾ Například sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 227/1993 Sb., o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném zaměstnávání občanů.“

5. V § 3 odst. 1 se slova „federální ministerstvo práce a sociálních věcí a v působnosti republik státní orgány, o nichž to stanoví zákony národních rad.“²⁾ nahrazují slovy „Ministerstvo práce a sociálních věcí a příslušné úřady práce.“²⁾“.

6. V § 4 odstavec 1 zní:

„(1) Zprostředkováním zaměstnání se pro účely tohoto zákona rozumí činnost zaměřená na vyhledávání vhodného zaměstnání pro občana, který se o práci uchází, a na vyhledávání zaměstnanců pro zaměstnavatele, který hledá nové pracovní síly. Součástí zprostředkování zaměstnání je též činnost informační a poradenská.“

7. V § 4 odst. 2 se slova „územní státní orgány práce, do jejichž působnosti podle zákona národní rady tato činnost patří (dále jen „územní orgán práce“)“ nahrazují slovy „úřady práce“.

8. V § 4 odst. 3 se slova „Územní orgány práce“ nahrazují slovy „Úřady práce“, v § 6 odst. 2 věť druhé se slova „územní orgány práce“ nahrazují slovy „úřady práce“, v § 6 odst. 1 a odst. 2 věť první, § 7 odst. 1, § 9 odst. 2, § 19 odst. 3 věť první se slova „územního orgánu práce“ nahrazují slovy „úřadu práce“, v § 7 odst. 2, § 12 odst. 2, § 19 odst. 2 věť první, § 20 odst. 4 písm. c), § 24 odst. 1 písm. a) a c) se slova „územnímu orgánu práce“ nahrazují slovy „úřadu práce“, v § 7 odst. 3, § 10 odst. 2 věť první, § 14 odst. 1 písm. e), § 20 odst. 3 a 4, § 22 odst. 2, § 24 odst. 1 písm. c) a d) se slova „územním orgánem práce“ nahrazují slovy „úřadem práce“, v § 16 odst. 2

věť první, § 20 odst. 1 věť druhé, § 20 odst. 2 a § 24 odst. 2 se slova „územní orgán práce“ nahrazují slovy „úřad práce“ a v § 19 odst. 1 se slova „územních orgánů práce“ nahrazují slovy „úřadů práce“.

9. V § 5 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 39) zní:

„(1) Zprostředkování zaměstnání může provádět za úhradu právnická nebo fyzická osoba, jestliže má k takové činnosti povolení;³⁹⁾ zprostředkování zaměstnání za úhradu lze vykonávat i za účelem dosažení zisku.“

³⁹⁾ § 11 písm. k) zákona č. 9/1991 Sb., ve znění zákona č. 167/1999 Sb.“.

10. V § 5 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

11. V § 5 odstavec 2 zní:

„(2) Za zprostředkování zaměstnání za úhradu podle odstavce 1 se nepovažuje zveřejňování nabídek zaměstnání ve sdělovacích prostředcích nebo prostřednictvím elektronických médií, kdy není prováděna přímá zprostředkovatelská činnost mezi zaměstnavateli a občany.“

12. Za § 5 se vkládají nové § 5a, 5b a 5c, které znějí:

„§ 5a

(1) Povolení ke zprostředkování zaměstnání za úhradu se vydává na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby na tři roky; povolení lze vydat opakovaně.

(2) Podmínkou udělení povolení ke zprostředkování zaměstnání za úhradu fyzickým osobám je jejich bezúhonnost, odborná způsobilost a trvalý pobyt na území České republiky; u právnických osob musí uvedené podmínky splňovat fyzická osoba, která plní funkci odpovědného zástupce pro účely zprostředkování zaměstnání, nebo statutární orgán nebo některý z členů statutárního orgánu odpovědný za zprostředkování zaměstnání. U zahraniční právnické osoby plní funkci odpovědného zástupce pro účely zprostředkování zaměstnání za úhradu vedoucí organizační složky umístěné v České republice.

(3) Za bezúhonnou se považuje fyzická osoba, která nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin majetkové povahy. Bezúhonnost se dokládá výpisem z Rejstříku trestů, který není starší šesti měsíců, nebo odpovídajícími doklady vydanými státem, jehož je fyzická osoba občanem, jakož i státy, ve kterých se tato osoba zdržovala v posledních třech letech nepřetržitě po dobu delší než tři měsíce.

(4) Za odborně způsobilou se považuje fyzická osoba, která má ukončené vysokoškolské vzdělání a nejméně dvouletou praxi v oblasti zprostředkování zaměstnání nebo v oboru, pro který má být zprostředkování zaměstnání za úhradu povoleno, anebo která má ukončené středoškolské vzdělání a nejméně pětiletou praxi v oblasti zprostředkování zaměstnání nebo v oboru, pro který má být zprostředkování zaměstnání povoleno. Není-li fyzická osoba občanem České republiky, je nutno prokázat pohovorem před orgánem vydávajícím povolení ke zprostředkování zaměstnání za úhradu znalost českého jazyka.

(5) Znalost českého jazyka se prokáže, jestliže fyzická osoba

- a) je schopna plynně a jazykově správně odpovídat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a k činnostem souvisejícím se zprostředkováním zaměstnání,
- b) umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku a obsah textu týkajícího se pracovněprávních předpisů.

(6) Právnická nebo fyzická osoba žádající o vydání povolení ke zprostředkování zaměstnání za úhradu je povinna doložit skutečnosti uvedené v předchozích odstavcích při podání žádosti o toto povolení. Případné změny, které nastanou později, je právnická nebo fyzická osoba povinna oznamovat nejpozději do jednoho měsíce od jejich vzniku orgánu, který povolení ke zprostředkování zaměstnání vydává.

§ 5b

(1) Povolení ke zprostředkování zaměstnání za úhradu musí obsahovat zejména:

- a) u fyzické osoby její jméno, příjmení, bydliště, rodné číslo, a není-li jí uděleno, datum narození, sídlo zprostředkovatelný, územní obvod a okruh profesí, pro které bude zprostředkování povoleno, dobu, na kterou je povolení vydáno,
- b) u právnické osoby obchodní jméno, sídlo, identifikační číslo, předmět podnikání, jméno a příjmení osoby odpovědné podle § 5a odst. 2 za zprostředkování zaměstnání, sídlo zprostředkovatelný, územní obvod a okruh profesí, pro které bude zprostředkování povoleno, dobu, na kterou je povolení vydáno.

(2) Povolení ke zprostředkování zaměstnání za úhradu se odejme, jestliže fyzická nebo právnická osoba

- a) přestane splňovat podmínky uvedené v § 5a odst. 2,
- b) vykonává zprostředkování zaměstnání v rozporu s podmínkami stanovenými pro zprostředkování zaměstnání v tomto zákoně nebo v rozporu s vydaným povolením ke zprostředkování zaměstnání.

§ 5c

Údaje o občanech, kterým fyzická nebo právnická osoba zprostředkovává zaměstnání za úhradu, lze získávat a sdělovat jen pro účely zprostředkování zaměstnání.“

13. V § 6 odst. 1 se slova „za pomoci příslušného úřadu práce, pokud si je nezabezpečí sám“ nahrazují slovy „sám nebo za pomoci příslušného úřadu práce“.

14. V § 7 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Požádá-li občan o zprostředkování zaměstnání nejpozději do tří pracovních dnů po skončení zaměstnání, zařadí se do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne následujícího po skončení zaměstnání.“

15. V § 7 se na konci odstavce 2 doplňuje tato věta: „Skutečnosti rozhodné pro vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání osvědčuje uchazeč o zaměstnání při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání úřadu práce; změny těchto skutečností ohlašuje nejpozději do sedmi kalendářních dnů.“

16. V § 7 odst. 4 se slova „na střední škole nebo vysoké škole¹⁹⁾ nebo jiné škole, na které se podle obecně závazných právních předpisů taková příprava provádí,“ nahrazují slovy „na střední škole nebo vyšší odborné škole, na vysoké škole nebo jiné škole, na které se podle právních předpisů taková příprava provádí,“.

17. V § 9 odst. 1 větě první se slova „mateřské poslání“ nahrazují slovy „péči o dítě“.

18. V § 9 odst. 1 písm. d) se slovo „příslušné“ zrušuje.

19. V § 12 odstavec 3 zní:

„(3) Hmotné zabezpečení náleží uchazeči o zaměstnání při splnění stanovených podmínek ode dne zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání podle § 7 odst. 1.“

20. V § 14 odst. 1 písmeno a) včetně poznámek pod čarou č. 7) a 40) zní:

„a) splňuje podmínky pro nárok na starobní důchod, s výjimkou podmínek pro nárok na starobní důchod, na nějž vzniká nárok před dosažením potřebného věku,⁷⁾ v období do dosažení tohoto věku, nebo pro nárok na plný invalidní důchod, s výjimkou plného invalidního důchodu občana, který je plně invalidní proto, že je schopen pro zdravotní postižení soustavně výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek,⁴⁰⁾

⁷⁾ § 32, 74, § 76 odst. 1 a § 94 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb. a zákona č. 289/1997 Sb.

⁴⁰⁾ § 39 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb.“

21. V § 16 odst. 3 se věta první nahrazuje větou: „Hmotné zabezpečení se poskytuje uchazeči o zaměstnání i v době pracovní neschopnosti, kdy nemá nárok

na nemocenské anebo jeho výplatu, a to nejdéle po dobu, po kterou by nemocenské náleželo.“

22. V § 16 se v odstavci 6 poznámka pod čarou č. 9) zrušuje a odstavec 7 zní:

„(7) Uchazeči o zaměstnání, kterému neuplynula v poslední evidenci podpůrčí doba a v době mezi poslední a novou evidencí nebyl zaměstnán (§ 13 odst. 1), anebo byl zaměstnán po dobu kratší než jeden měsíc, a zároveň splňuje podmínku celkové doby předchozího zaměstnání podle § 13, se poskytne hmotné zabezpečení po zbyvající část podpůrčí doby.“

23. V § 16 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Uchazeči o zaměstnání po uplynutí podpůrčí doby náleží opět hmotné zabezpečení podle tohoto zákona, pokud po této době nastoupil do zaměstnání, které trvalo alespoň šest měsíců, a zároveň splňuje podmínku celkové doby předchozího zaměstnání podle § 13. Doba zaměstnání v délce šesti měsíců se nevyžaduje v případech uvedených v § 15 odst. 2 písm. b) a c).“

24. § 16a včetně poznámek pod čarou č. 21) a 22) se zrušuje.

25. V § 17 odst. 8 se číslice „1,5“ nahrazuje číslicí „2,5“ a číslice „1,8“ se nahrazuje číslicí „2,8“.

26. V § 17a odst. 1 a 3 se slova „Kčs“ nahrazují slovy „Kč“.

27. V § 18 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 25) zní:

„(4) Uchazeč o zaměstnání je povinen vrátit hmotné zabezpečení nebo jeho část,

- a) bylo-li příslušným orgánem rozhodnuto, že rozvázaní pracovního nebo služebního poměru uchazeče o zaměstnání je neplatné nebo že jeho zaměstnání trvá a zaměstnavatel je povinen za dobu nepřidělování práce poskytnout náhradu mzdy²⁵⁾ nebo peněžní náhradu,
- b) bylo-li dodatečně zjištěno, že splňoval podmínky pro nárok na důchod, které brání poskytování hmotného zabezpečení [§ 14 odst. 1 písm. a)].

Ustanovení odstavce 1 věty druhé platí i zde.

²⁵⁾ Například § 61 a 130 zákoníku práce.“

28. V § 19 odst. 3 ve větě první se slova „česko-slovenského státního“ zrušují a na konci odstavce 3 se doplňuje tato věta: „Povolení zaměstnavateli k získávání zaměstnanců ze zahraničí podléhá správnímu poplatku podle zvláštních právních předpisů.“³³⁾

29. Za § 19 se vkládá nový § 19a, který zní:

„§ 19a

Nastoupí-li do zaměstnání cizinec, u něhož se po-

dle § 2d písm. c) a d) nevyžaduje povolení k zaměstnání, zaměstnavatel o tom informuje úřad práce nejpozději do osmi kalendářních dnů od jeho nástupu do zaměstnání.“

30. V § 20 odst. 4 se slova „příslušnými státními orgány republik, o nichž to stanoví zákony národních rad²⁾“ nahrazují slovy „prováděcím právním předpisem (§ 31 odst. 4)“.

31. V § 24 odstavec 2 zní:

„(2) Zaměstnavatel je povinen zaměstnat občany se změněnou pracovní schopností ve výši povinného podílu občanů se změněnou pracovní schopností na celkovém počtu svých zaměstnanců stanoveného nařízením vlády (dále jen „povinný podíl“).“

32. V § 24 se vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Povinnost zaměstnávat občany se změněnou pracovní schopností ve výši povinného podílu plní zaměstnavatel

- a) zaměstnáváním občanů se změněnou pracovní schopností ve výši povinného podílu, nebo
- b) odebráním výrobků od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 55 % zaměstnanců se změněnou pracovní schopností nebo zadáváním výrobních programů těmto zaměstnavatelům, nebo
- c) odvodem do státního rozpočtu; výše tohoto odvodu činí ročně za každého občana se změněnou pracovní schopností, o kterého zaměstnavatel nesplnil povinný podíl, 0,5 násobku průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené Českým statistickým úřadem za 1. až 3. čtvrtletí roku, v němž nebyl povinný podíl naplněn.

(4) Zaměstnavatel je povinen do 15. února následujícího kalendářního roku písemně oznámit úřadu práce plnění povinného podílu za uplynulý kalendářní rok a způsob jeho plnění. Nesplnil-li zaměstnavatel povinný podíl způsobem uvedeným v odstavci 3 písm. a) nebo b), je povinen jej splnit podle odstavce 3 písm. c). Výši tohoto odvodu je povinen stanovit a odvést jej do státního rozpočtu nejpozději do 31. ledna kalendářního roku následujícího po roce, za který povinnost odvodu vznikla. Zaplacení prokáže při plnění oznamovací povinnosti podle věty první.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 5 a 6.

33. V § 24 odst. 5 se slova „zvláštní předpisy.“¹³⁾ nahrazují slovy „zvláštní právní předpisy.“¹³⁾ a poznámka pod čarou č. 13) zní:

¹³⁾ § 35 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb. a zákona č. 210/1997 Sb.“

34. V § 25 se doplňují odstavce 3 a 4, které včetně poznámky pod čarou č. 41) znějí:

„(3) Odvolání proti rozhodnutí úřadu práce o odnětí hmotného zabezpečení a proti rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání nemá odkladný účinek.

(4) Pro počítání času podle tohoto zákona platí obdobně úprava o počítání času stanovená v zákoníku práce.⁴¹⁾

⁴¹⁾ § 266 zákoníku práce.“

35. Za § 25 se vkládá nový § 25a, který zní:

„§ 25a

Místně příslušným je úřad práce, v jehož obvodu bude zaměstnání vykonáváno, pokud tento zákon nestanoví jinak.“

36. V § 26 odstavec 1 zní:

„(1) Kontrolní činnost podle tohoto zákona jsou oprávněny vykonávat státní orgány práce, o nichž to stanoví zákon.²⁾ Činnost orgánů kontroly se zaměřuje na dodržování pracovněprávních předpisů u zaměstnavatelů a v jejich organizačních jednotkách, s výjimkou pracovních podmínek vyplývajících z předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Pro účely kontrolní činnosti se za pracovněprávní předpisy považují právní předpisy o zaměstnanosti, zákoník práce, zákon o kolektivním vyjednávání, zákony upravující mzdy, platy a cestovní náhrady a právní předpisy vydané k provedení těchto zákonů.“

37. V § 26 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Orgány kontroly jsou oprávněny při kontrolní činnosti podle odstavce 1 zjišťovat totožnost osob zdržujících se na pracovištích zaměstnavatele; tyto osoby jsou povinny osvědčit svou totožnost a předložit povolení k zaměstnání, pokud k výkonu zaměstnání jim mělo být povolení vydáno.“

38. V § 31 odst. 1, 2 a 3 se slovo „vyhláškami“ nahrazuje slovem „vyhláškou“, v § 31 odst. 2 se slova „České republiky“ a slova „a ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské republiky v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a sportu Slovenské republiky“ zrušují.

39. V § 31 odstavec 4 zní:

„(4) Ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu může vyhláškou stanovit bližší podmínky postupu při sjednávání dohod podle § 20 odst. 3 a 4.“

40. Pokud zákon používá názvu „vláda České a Slovenské Federativní Republiky“ a názvu „vláda České republiky a vláda Slovenské republiky“, nahrazuje se tento název názvem „vláda“, název „Federální

ministerstvo práce a sociálních věcí“ se nahrazuje názvem „Ministerstvo práce a sociálních věcí“, název „Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské republiky“ se nahrazuje názvem „Ministerstvo práce a sociálních věcí“, název „federálních ústředních orgánů“ se nahrazuje názvem „ústředních orgánů“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ a „Českou a Slovenskou Federativní Republiku“ se nahrazují slovy „České republiky“ a „Českou republiku“.

Čl. II

Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 64/1991 Sb., zákona č. 272/1992 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) úřady práce.“

2. V § 2 odstavec 2 zní:

„(2) Úřady práce jsou úřady, jejichž sídla a územní obvody jsou totožné se sídlem a územními obvody okresních úřadů působících v České republice,²⁾ na území hlavního města Prahy je úřadem práce Úřad práce hlavního města Prahy.“

3. V § 8 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 8) zní:

„(3) Zjistí-li orgán kontroly porušení povinností, jejichž dodržování je oprávněn kontrolovat,⁸⁾ je zaměstnanec orgánu kontroly pověřený provedením kontroly povinen vyžadovat na zaměstnavateli odstranění zjištěných nedostatků ve lhůtě k tomu určené a od zaměstnavatele je oprávněn vyžadovat si písemné podání zprávy o přijatých opatřeních.

⁸⁾ § 26 odst. 1 zákona č. 1/1991 Sb., ve znění zákona č. 167/1999 Sb.“

4. V § 8 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Provádí-li orgán kontroly kontrolu na základě písemného podnětu, informuje písemně o způsobu a výsledcích kontroly toho, kdo podnět podal.“

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

5. V § 9 odst. 1 se ve větě první slova „vyplývajících z obecně závazných právních předpisů uvedených v § 8 odst. 3“ nahrazují slovy „ , jejichž dodržování je oprávněn kontrolovat,“.

6. V § 11 písm. k) se slova „a stanoví výši poplatku za toto zprostředkování“ zrušují.

7. V § 13 odst. 2 se písmeno e) zrušuje a písmeno f) se označuje jako písmeno e).

Čl. III

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb. a zákona č. 166/1999 Sb., se mění takto:

1. V části I přílohy v položce 22 se na konci textu doplňují písmena h) až l), která znějí:

- „h) Vydání povolení zaměstnavateli k získávání zaměstnanců ze zahraničí Kč 2 000,-
- i) Vydání povolení k zaměstnání cizinci Kč 500,-
- j) Vydání povolení ke zprostředkování zaměstnání cizincům v České republice Kč 10 000,-
- k) Vydání povolení ke zprostředkování zaměstnání do zahraničí Kč 10 000,-
- l) Vydání povolení ke zprostředkování zaměstnání v České republice Kč 1 000,-.“

2. V části I přílohy v poznámkách k položce 22 se na konci textu doplňují body 5 a 6, které včetně poznámky pod čarou č. 4a) znějí:

- „5. Povolení podle písmen h) a i) této položky vydává správní orgán (úřad práce) podle zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Povolení podle písmen j), k) a l) této položky vydává správní orgán (Ministerstvo práce a sociálních věcí) podle zákona č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
6. Pro účely úkonů pod písmeny i) a j) této položky je cizincem osoba, která potřebuje k výkonu práce na území České republiky povolení k zaměstnání podle zvláštních předpisů.^{4a)}

^{4a)} Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 305/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb.,

zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb. a zákona č. 167/1999 Sb.“

Čl. IV

V zákoně č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 297/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 287/1995 Sb. a zákona č. 138/1996 Sb., v § 30 odst. 2 písm. c) se čárka na konci nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.

Čl. V

Přechodná ustanovení

1. Práva a povinnosti právnických nebo fyzických osob, jimž bylo vydáno povolení ke zprostředkování zaměstnání před 1. říjnem 1999, se posuzují podle dosavadních předpisů do uplynutí platnosti tohoto povolení.

2. Cizincům, kterým bylo vydáno povolení k zaměstnání před 1. říjnem 1999, počíná běžet tříletá lhůta podle § 2a odst. 2 věty čtvrté zákona č. 1/1991 Sb., ve znění tohoto zákona, od 1. října 1999.

Čl. VI

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. VII

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1999, s výjimkou čl. I bodů 31 a 32, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

168

ZÁKON

ze dne 13. července 1999

**o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla
a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
POJIŠTĚNÍ ODPOVĚDNOSTI
Z PROVOZU VOZIDLA**

Oddíl první

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Tímto zákonem se upravuje pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále jen „pojištění odpovědnosti“), zřizuje se Česká kancelář pojistitelů (dále jen „Kancelář“) a vymezuje její působnost.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, může na dálnici,¹⁾ silnici,²⁾ místní komunikaci³⁾ a účelové komunikaci, s výjimkou účelové komunikace, která není veřejně přístupná⁴⁾ (dále jen „pozemní komunikace“), provozovat vozidlo pouze ten, jehož odpovědnost za škodu způsobenou provozem tohoto vozidla je pojištěna podle tohoto zákona.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, pojištění odpovědnosti se řídí občanským zákoníkem.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) vozidlem silniční vozidlo druhu motocykl, silniční

vozidlo druhu tříkolka nebo čtyřkolka, osobní automobil, autobus, nákladní automobil, speciální automobil, taháč, přípojné vozidlo, traktor,⁵⁾ pracovní stroj samojízdný,⁶⁾ pracovní stroj přípojný⁷⁾ a jednonápravový traktor s přívěsem;⁸⁾ za vozidlo se nepovažuje invalidní vozík,

- b) tuzemským vozidlem vozidlo, které podléhá evidenci silničních vozidel vedené podle zvláštního právního předpisu⁹⁾ (dále jen „evidence vozidel“), nebo vozidlo, které nepodléhá evidenci vozidel a je ve vlastnictví fyzické nebo právnické osoby s trvalým pobytem nebo sídlem na území České republiky,
- c) cizozemským vozidlem vozidlo, které je vybaveno cizí státní poznávací značkou, nebo vozidlo, které není vybaveno cizí státní poznávací značkou a je ve vlastnictví fyzické nebo právnické osoby s trvalým pobytem nebo sídlem mimo území České republiky,
- d) pojistitelem pojišťovna, které bylo podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾ uděleno Ministerstvem financí (dále jen „ministerstvo“) povolení k provozování pojištění odpovědnosti,
- e) pojistníkem ten, kdo uzavřel s pojistitelem smlouvu o pojištění odpovědnosti,
- f) pojištěným ten, na jehož odpovědnost za škodu se pojištění odpovědnosti vztahuje,
- g) poškozeným ten, komu byla provozem vozidla způsobena škoda a má nárok na náhradu škody podle tohoto zákona,
- h) škodnou událostí způsobení škody provozem vozidla,

¹⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

²⁾ § 5 zákona č. 13/1997 Sb.

³⁾ § 6 zákona č. 13/1997 Sb.

⁴⁾ § 7 zákona č. 13/1997 Sb.

⁵⁾ § 10 odst. 1 písm. a) až i) vyhlášky č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínek provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.

⁶⁾ § 11 odst. 2 vyhlášky č. 102/1995 Sb.

⁷⁾ § 11 odst. 3 vyhlášky č. 102/1995 Sb.

⁸⁾ § 10 odst. 12 vyhlášky č. 102/1995 Sb.

⁹⁾ § 5 odst. 1 písm. m) zákona č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

¹⁰⁾ Zákon č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.

- i) kanceláří pojistitelů profesní organizace sdružující pojišťovny, které jsou v určitém státě oprávněny provozovat pojištění odpovědnosti,
- j) orgánem evidence správní orgán, který vede evidenci vozidel,⁹⁾
- k) zelenou kartou mezinárodní karta automobilového pojištění.

Oddíl druhý

Pojištění odpovědnosti

§ 3

Pojistná smlouva

(1) Pojištění odpovědnosti vzniká na základě pojistné smlouvy. Pojistitel je povinen pojistnou smlouvu uzavřít, jestliže návrh na její uzavření neodporuje tomuto zákonu nebo všeobecným pojistným podmínkám pojistitele schváleným ministerstvem. V pojistné smlouvě se lze od tohoto zákona odchýlit jen tehdy, pokud tím nedochází ke snížení nebo omezení nároků poškozeného z pojištění odpovědnosti. Bezprostředně po uzavření pojistné smlouvy týkající se tuzemského vozidla je pojistitel povinen vydat pojistníkovi doklad o pojištění odpovědnosti (dále jen „doklad o pojištění“) a na žádost pojistníka zelenou kartu. Náležitosti dokladu o pojištění stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Pojistná smlouva obsahuje nejméně údaje o účastnících smlouvy a o vozidle, době trvání pojištění, pojistném období, limitu pojistného plnění, výši pojistného, způsobu jeho placení a jeho splatnosti. Jestliže v době uzavření pojistné smlouvy nejsou některé údaje týkající se vozidla známy, je pojistník povinen je pojistiteli sdělit ve lhůtě, kterou pojistitel určil, nejpozději však do 15 dnů od uzavření pojistné smlouvy. Zelenou kartu v takovém případě pojistitel vystaví po obdržení tohoto sdělení pojistníka.

(3) Pro účely tohoto zákona se limitem pojistného plnění rozumí nejvyšší hranice plnění pojistitele při jedné škodné události. V členění podle odstavce 4 musí být limity pojistného plnění uvedeny v pojistné smlouvě samostatně.

(4) Limit pojistného plnění musí být:

- a) při škodě podle § 6 odst. 2 písm. a) nejméně 18 milionů Kč na každého zraněného nebo usmrčeného,
- b) při škodě podle § 6 odst. 2 písm. b) a c) nejméně 5 milionů Kč bez ohledu na počet poškozených; převyšuje-li součet nároků více poškozených limit pojistného plnění uvedený v pojistné smlouvě, pojistné plnění se každému z nich snižuje v poměru

tohoto limitu k součtu nároků všech poškozených.

(5) Pojistné musí být stanoveno tak, aby byla zabezpečena splnitelnost závazků z pojištění odpovědnosti, dostatečná tvorba technických rezerv podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾ a úhrada příspěvku Kanceláří podle § 18 odst. 5. Minimální pojistné pro rok 2000 je stanoveno jako pojistné v zákonném pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla ze zvláštního předpisu pro rok 1999.

(6) Minimální pojistné podle odstavce 5 se po dobu nejbližších 3 let od nabytí účinnosti tohoto zákona každoročně zvyšuje v procentuální výši nárůstu spotřebitelských cen v předcházejícím kalendářním roce stanovenou Českým statistickým úřadem. Pokud však v kalendářním roce zvýšení škodného průběhu určité skupiny vozidel převyší průměrný nárůst spotřebitelských cen, v následujícím roce se minimální pojistné takové skupiny vozidel zvyšuje o procentuální navýšení škodného průběhu.

(7) V případě beznehodovostního průběhu může pojistitel pojistníkovi snížit po roce pojistné o 5 % pod hranici minimálního pojistného.

(8) Maximální pojistné nesmí být vyšší než minimální pojistné s navýšením o 30 %; vyplývá-li ze statistických údajů vyšší škodovost u vozidel, která jsou určena ke zvláštnímu účelu, než je průměrná škodovost u ostatních vozidel zařazených do stejné skupiny, lze pojistné zvýšit až do výše 1,5 násobku minimálního pojistného.

§ 4

Povinnost uzavřít pojistnou smlouvu

Uzavřít pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti (dále jen „pojistná smlouva“) je povinen vlastník nebo spoluvlastník (dále jen „vlastník“) tuzemského vozidla nebo řidič cizozemského vozidla, nestanoví-li tento zákon jinak. Tím není dotčeno právo uzavřít pojistnou smlouvu ve prospěch těchto osob.

§ 5

Výjimky z pojištění odpovědnosti

(1) Povinnost uzavřít pojistnou smlouvu podle tohoto zákona nemá

- a) řidič cizozemského vozidla, který je držitelem platné zelené karty vydané pojišťovnou v cizím státě, nebo vozidla, jehož pojištění odpovědnosti na území České republiky je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu,

¹¹⁾ § 14 zákona č. 185/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 52/1994 Sb., kterou se stanoví tvorba, použití a způsob umístění prostředků technických rezerv pojišťovny.

b) složka Integrovaného záchranného systému¹²⁾ pro vozidlo s právem přednosti jízdy¹³⁾ nevyužívané k podnikání a zařazené do okresního požárního poplachového plánu¹⁴⁾ (dále jen „vozidlo složky Integrovaného záchranného systému“).

(2) Na základě dohody uzavřené mezi ministerstvem a pojistitelem vydá tento pojistitel zelenou kartu k vozidlu složky Integrovaného záchranného systému.

Rozsah pojištění odpovědnosti

§ 6

(1) Pojištění odpovědnosti se vztahuje na každou osobu, která odpovídá za škodu způsobenou provozem vozidla uvedeného v pojistné smlouvě.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, má pojištěný nárok, aby pojistitel za něho nahradil v rozsahu a ve výši podle zvláštního právního předpisu¹⁵⁾ poškozeným uplatněné a prokázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví nebo usmrcením,
- b) škody vzniklé poškozením, zničením nebo ztrátou věci, jakož i škody vzniklé odcizením věci, pozbyla-li fyzická osoba schopnost ji opatrovat (dále jen „věcná škoda“),
- c) škody, která má povahu ušlého zisku,
- d) účelně vynaložených nákladů spojených s právním zastoupením při uplatňování nároků podle písmen a) až c),

pokud ke škodné události, ze které tato škoda vznikla a za kterou pojištěný odpovídá, došlo v době trvání pojištění odpovědnosti. Škoda se hradí v penězích, maximálně však do výše limitu pojistného plnění stanoveného v pojistné smlouvě.

(3) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahuje se pojištění odpovědnosti na škodnou událost, ke které došlo na území České republiky nebo cizího státu uvedeného v seznamu; seznam cizích států stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 7

(1) Pojistitel nehradí

- a) škodu, kterou utrpěl řidič vozidla, jehož provozem byla škoda způsobena,
- b) škodu podle § 6 odst. 2 písm. b) a c), za kterou pojištěný odpovídá svému manželu nebo osobám,

které s ním v době vzniku škodné události žily ve společné domácnosti,

- c) škodu na vozidle, jehož provozem byla škoda způsobena, jakož i na věcech přepravovaných tímto vozidlem, s výjimkou škody způsobené na věci, kterou měla tímto vozidlem přepravovaná osoba v době škodné události na sobě nebo u sebe, a to v rozsahu, v jakém pojištěný za škodu odpovídá,
- d) škodu podle § 6 odst. 2 písm. b) a c) vzniklou mezi vozidly jízdní soupravy tvořené motorovým a přípojným vozidlem, nebyla-li způsobena provozem jiného vozidla,
- e) škodu vzniklou manipulací s nákladem stojícího vozidla,
- f) náklady vzniklé poskytnutím léčebné péče, dávek nemocenského pojištění (péče) nebo důchodů z důchodového pojištění v důsledku škody na zdraví nebo usmrcením, které utrpěl řidič vozidla, jehož provozem byla tato škoda způsobena,
- g) škodu způsobenou provozem vozidla při jeho účasti na organizovaném motoristickém závodu nebo soutěži, s výjimkou škody způsobené při takové účasti, jestliže je řidič při tomto závodu nebo soutěži povinen dodržovat pravidla provozu na pozemních komunikacích.

(2) Byla-li škoda způsobena vlastníku vozidla provozem jeho vozidla, které v době vzniku škody řídila jiná osoba, nebo osobě, která s vozidlem, jehož provozem byla této osobě škoda způsobena, oprávněně nakládá jako s vlastním nebo se kterým oprávněně vykonává právo pro sebe, a jestliže v době vzniku škody řídila vozidlo jiná osoba, je pojistitel povinen uhradit tomuto vlastníku nebo této osobě pouze škodu podle § 6 odst. 2 písm. a).

§ 8

Povinnosti pojištěného

(1) Pojištěný je povinen bez zbytečného odkladu písemně oznámit pojistiteli, že došlo ke škodné události s uvedením skutkového stavu týkajícího se této události, předložit k tomu příslušné doklady a v průběhu šetření škodné události postupovat v souladu s pokyny pojistitele.

¹²⁾ § 5 odst. 1 a 2 zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění zákona č. 254/1994 Sb.

¹³⁾ § 35 odst. 1 vyhlášky č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění vyhlášky č. 24/1990 Sb.

¹⁴⁾ § 28 odst. 1 a 4 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 203/1994 Sb.

¹⁵⁾ § 442 a následující občanského zákoníku.

(2) Pojištěný je povinen pojistiteli bez zbytečného odkladu písemně sdělit, že

- a) bylo proti němu uplatněno právo na náhradu škody a vyjádřit se k požadované náhradě a její výši,
- b) v souvislosti se škodnou událostí bylo zahájeno správní nebo trestní řízení,
- c) poškozeným byl uplatněn nárok na náhradu škody u soudu nebo u jiného příslušného orgánu, pokud se o této skutečnosti dozví.

(3) Pojištěný je povinen bez zbytečného odkladu doložit poškozenému na jeho žádost údaje nezbytné pro uplatnění práva poškozeného na náhradu škody, zejména své jméno a příjmení a bydliště, jméno a příjmení a bydliště nebo obchodní jméno a sídlo, popřípadě místo podnikání vlastníka vozidla, obchodní jméno a sídlo, popřípadě místo podnikání pojistitele, u něhož bylo uzavřeno pojištění odpovědnosti, číslo pojistné smlouvy, a jedná-li se o vozidlo, které podléhá evidenci vozidel, (dále jen „evidované vozidlo“), státní poznávací značku vozidla, kterým byla škoda způsobena.

§ 9

Pojistné plnění

(1) Poškozený má právo uplatnit svůj nárok na plnění podle § 6 u příslušného pojistitele nebo u Kanceláře, jedná-li se o nárok na plnění z garančního fondu podle § 24.

(2) Plnění pojistitele je splatné do 15 dnů, jakmile pojistitel skončil šetření nutné k zjištění rozsahu jeho povinnosti plnit nebo jakmile pojistitel obdržel pravomocné rozhodnutí soudu o výši náhrady škody.

(3) Šetření pojistitele musí být provedeno bez zbytečného odkladu; nemůže-li být skončeno do jednoho měsíce po tom, kdy se pojistitel o pojistné události dozvěděl, je pojistitel povinen poskytnout poškozenému na jeho písemnou žádost plnění ve výši odpovídající rozsahu uplatněných nároků, které poškozený prokázal, popřípadě poskytnout okolnostem odpovídající zálohu.

(4) Není-li ohroženo řízení o trestném činu podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ nebo projednávání přestupku, sděluje na základě žádosti orgán činný v trestním řízení nebo orgán projednávající přestupek pojistiteli nebo Kanceláři údaje potřebné pro šetření škodné události, popřípadě mu umožní nahlížet do spisu a pořizovat z něho výpisy ve věci týkající se škodné události.

§ 10

Právo pojistitele na úhradu vyplacené částky

(1) Pojistitel má proti pojištěnému právo na náhradu toho, co za něho plnil, jestliže prokáže, že pojištěný

- a) způsobil škodu úmyslně,
- b) porušil základní povinnost týkající se provozu na pozemních komunikacích a toto porušení bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody, za kterou pojištěný odpovídá,
- c) způsobil škodu provozem vozidla, které použil neoprávněně, nebo
- d) bez zřetele hodného důvodu nesplnil povinnost podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ ohlásit dopravní nehodu, která je škodnou událostí, a v důsledku toho byla ztížena možnost řádného šetření pojistitele podle § 9 odst. 3.

(2) Porušením základních povinností při provozu vozidla na pozemních komunikacích se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) provozování vozidla, které svojí konstrukcí a technickým stavem neodpovídá požadavkům bezpečnosti silničního provozu, obsluhujících osob, přepravovaných osob a věcí,
- b) provozování vozidla, jehož technická způsobilost k provozu vozidla nebyla schválena,
- c) řízení vozidla osobou, která není držitelem příslušného řídicího oprávnění, s výjimkou řízení vozidla osobou, která se učí vozidlo řídit nebo skládá zkoušku z řízení vozidla, a to vždy pouze pod dohledem oprávněného učitele nebo řidiče cvičitele individuálního výcviku,
- d) řízení vozidla osobou, které byl uložen zákaz činnosti řídit vozidlo, v době tohoto zákazu,
- e) řízení vozidla osobou, která při řízení vozidla byla pod vlivem alkoholu, omamné nebo psychotropní látky nebo léku označeného zákazem řídit motorové vozidlo,
- f) předání řízení vozidla osobě uvedené v písmenech c), d) nebo e).

(3) Pojistitel má proti pojistníkovi právo na úhradu částky, kterou vyplatil z důvodu škody způsobené provozem vozidla, jestliže její příčinou byla skutečnost, kterou pro vědomě nepravdivé nebo neúplné odpovědi nemohl pojistitel zjistit při sjednávání pojištění a která byla pro uzavření pojistné smlouvy podstatná.

(4) Součet požadovaných náhrad podle odstavců 1 a 3 nesmí být vyšší než plnění vyplacené pojistitelem.

¹⁶⁾ § 8a trestního řádu.

¹⁷⁾ § 38 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 99/1989 Sb.

lem v důsledku škodné události, se kterou toto právo pojistitele souvisí.

§ 11

Škoda způsobená provozem vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti

(1) Odpovídá-li za škodu způsobenou provozem vozidla složka Integrovaného záchranného systému, nahradí vzniklou škodu ministerstvo.

(2) Způsob a rozsah náhrady škody podle odstavce 1 se řídí zvláštním právním předpisem.¹²⁾ Složka Integrovaného záchranného systému je povinna oznámit ministerstvu skutečnosti podle § 8 odst. 1 a 2 a poškozenému skutečnosti přiměřeně podle § 8 odst. 3. Poškozený má v takovém případě právo na náhradu škody hrazenou ministerstvem. Činnosti spojené s náhradou škody hrazenou ministerstvem může na základě dohody vykonávat jménem ministerstva jím pověřený pojistitel.

(3) Dojde-li ke škodě způsobené provozem vozidla složky Integrovaného záchranného systému na území státu, který je uveden v seznamu států podle § 6 odst. 3, uhradí tuto škodu Kancelář nebo pojistitel, který vydal zelenou kartu (§ 5 odst. 2). Ministerstvo uhradí tomu, kdo škodu podle věty první uhradil, částku vyplaceného pojistného plnění včetně nákladů spojených s vyřízením pojistné události.

(4) Nahradilo-li ministerstvo škodu způsobenou provozem vozidla, za kterou odpovídá složka Integrovaného záchranného systému, má ministerstvo nárok na náhradu toho, co za složku Integrovaného záchranného systému plnilo, proti fyzické osobě, která škodu způsobila, za podmínek podle § 10 odst. 1. Byla-li škoda způsobena při plnění pracovních povinností, může ministerstvo uplatňovat nárok na náhradu vyplaceného plnění v takové výši, v jaké by ji mohl uplatnit zaměstnavatel vůči zaměstnanci podle zvláštního právního předpisu.¹⁸⁾ Toto omezení neplatí, jde-li o škodu způsobenou úmyslně, neoprávněným užitím vozidla, po požití alkoholického nápoje nebo pod vlivem omamné látky.

Zánik pojištění odpovědnosti

§ 12

(1) Pojištění odpovědnosti podle tohoto zákona zaniká

- dnem, kdy pojistník oznámil pojistiteli změnu vlastníka tuzemského vozidla,
- dnem, kdy vozidlo přestalo jako vozidlo fyzicky existovat,

- dnem vyřazení tuzemského vozidla z evidence vozidel,
- odcizením vozidla; nelze-li dobu odcizení vozidla přesně určit, považuje se vozidlo za odcizené, jakmile Policie České republiky přijala oznámení o odcizení vozidla,
- uplynutím 30 dnů od doručení upomínky pojistitele k zaplacení dlužného pojistného, nebylo-li v této lhůtě dlužné pojistné zapláceno, nebo
- výpovědí podle zvláštního právního předpisu.¹⁹⁾

(2) Pojistník je povinen bez zbytečného odkladu oznámit pojistiteli skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d).

§ 13

(1) Po zániku pojištění odpovědnosti je

- pojistník povinen bez zbytečného odkladu odevzdat pojistiteli doklad o pojištění a zelenou kartu, pokud byla vydána,
- pojistitel povinen pojistníkovi na základě jeho žádosti vydat ve lhůtě 15 dnů potvrzení o době trvání pojištění odpovědnosti a škodném průběhu zaniklého pojištění.

Náležitosti tohoto potvrzení stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Zanikne-li pojištění odpovědnosti před uplynutím doby, za kterou bylo pojistné zapláceno, má pojistitel právo na pojistné do konce kalendářního měsíce, ve kterém pojištění odpovědnosti zaniklo. Zbývající část pojistného je pojistitel povinen vrátit. Nastala-li v době do zániku pojištění odpovědnosti škodná událost, vzniká pojistiteli právo na pojistné podle věty první; povinnost zbývající část pojistného vrátit má pouze tehdy, jestliže mu z této škodné události nevznikne povinnost plnit.

(3) Jestliže pojistník nesplnil povinnost podle odstavce 1 písm. a), není pojistitel povinen do doby splnění této povinnosti vrátit pojistníkovi pojistné podle odstavce 2 ani vydat potvrzení podle odstavce 1 písm. b).

§ 14

Hraniční pojištění

(1) Řidič cizozemského vozidla, s výjimkou řidiče, který je držitelem platné zelené karty vydané pojišťovnou v cizím státě, a s výjimkou řidiče, jehož pojištění odpovědnosti na území České republiky je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu, je povinen

¹⁸⁾ Například § 179 zákoníku práce.

¹⁹⁾ § 800 občanského zákoníku.

uzavřít s Kanceláří pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem cizozemského vozidla na území České republiky (dále jen „hraniční pojištění“). Hraniční pojištění se uzavírá při vstupu cizozemského vozidla na území České republiky zaplacením pojistného, a to na dobu jeho pobytu na tomto území nebo na dobu prodloužení tohoto pobytu, nejméně však na dobu 15 dnů. Bez hraničního pojištění neumožní Policie České republiky jízdu takového vozidla na území České republiky.

(2) Hraniční pojištění se vztahuje pouze na škodné události, které nastaly na území České republiky. Činnosti spojené s uzavíráním hraničního pojištění může na základě smlouvy vykonávat jménem Kanceláře jí pověřená osoba.

(3) Kancelář vydá řidiči vozidla doklad o hraničním pojištění, jakmile zaplatil pojistné. Náležitosti tohoto dokladu stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Jestliže je na území České republiky provozováno cizozemské vozidlo, jehož provoz na tomto území je podmíněn hraničním pojištěním, bez uzavření tohoto pojištění, je řidič tohoto vozidla povinen zaplatit Kanceláři pojistné odpovídající trojnásobku pojistného, které mělo být na dobu pobytu tohoto vozidla na území České republiky zaplacené, nejméně však 10 tisíc Kč. Totéž platí, jestliže je takové cizozemské vozidlo provozováno na území České republiky bez hraničního pojištění po uplynutí doby platnosti zelené karty.

(5) Neprokáže-li se řidič cizozemského vozidla, jehož provoz na území České republiky je podmíněn hraničním pojištěním, při výjezdu tohoto vozidla z území České republiky dokladem o hraničním pojištění uzavřeným na celou dobu pobytu tohoto vozidla na území České republiky nebo na dobu tohoto pobytu po uplynutí doby platnosti zelené karty, příslušník Policie České republiky neumožní další jízdu cizozemského vozidla do doby splnění povinnosti podle odstavce 4.

(6) Zaplacené pojistné za hraniční pojištění se nevrací.

§ 15

Evidence pojištění odpovědnosti

(1) Osoba, která žádá o vzetí vozidla do evidence nebo o změnu v evidenci vozidel, musí současně předložit orgánu evidence doklad o pojištění k nahlédnutí, jinak orgán evidence žádosti nevyhoví. To neplatí, jedná-li se o vozidla složky Integrovaného záchranného systému, s výjimkou změny týkající se vozidla složky Integrovaného záchranného systému, které

složka Integrovaného záchranného systému poskytne k užívání jiné právnické nebo fyzické osobě.

(2) Pojistitel sděluje nejméně jednou měsíčně Kanceláři údaje o vzniku, změně a zániku pojištění odpovědnosti a o pojistných smlouvách uzavíraných v roce 1999, a to nejméně v rozsahu údajů uváděných v dokladu o pojištění odpovědnosti z centrální evidence vozidel.

(3) Kancelář bezodkladně sděluje údaje podle odstavce 2 týkající se vozidel, které podléhají evidenci vozidel, Ministerstvu vnitra, které provozuje centrální evidenci vozidel.

(4) Ministerstvo vnitra bezodkladně porovná údaje podle odstavce 3 s údaji jím vedenými a sdělí Kanceláři údaje o vozidlech a o jejich vlastnících nebo držitelích, které nebyly sděleny Kanceláři, a to v rozsahu údajů, který odpovídá rozsahu údajů uváděných v dokladu o pojištění odpovědnosti.

(5) Údaje vedené Kanceláři mohou být sděleny pojistiteli.

(6) Údaje podle odstavců 2, 3 a 4 se sdělují elektronicky.

(7) Pokud nebyla ve lhůtě 7 dnů od zániku pojištění odpovědnosti uzavřena nová pojistná smlouva týkající se téhož vozidla, je vlastník povinen ve stejné lhůtě odevzdat státní poznávací značku a osvědčení o technickém průkazu tohoto vozidla příslušnému orgánu evidence. Nelze-li z objektivních důvodů tuto povinnost splnit, musí vlastník vozidla takovou skutečnost bezodkladně oznámit příslušnému orgánu evidence.

(8) Pokud nebyla ve lhůtě 7 dnů od zániku pojištění odpovědnosti uzavřena nová pojistná smlouva týkající se téhož vozidla, oznámí tuto skutečnost Kancelář orgánu evidence příslušnému podle odstavce 9.

(9) Pokud vlastník vozidla nesplní povinnost podle odstavce 7, orgán evidence příslušný podle místa trvalého pobytu nebo sídla vlastníka vozidla bezodkladně rozhodne ve správním řízení o vyřazení vozidla, v jehož rámci došlo k zániku pojištění odpovědnosti.

§ 16

Pokuty

(1) Provozuje-li právnická osoba nebo fyzická osoba vozidlo bez pojištění odpovědnosti, ačkoliv musí být tato odpovědnost pojištěna podle tohoto zákona, nebo poruší-li povinnosti stanovené v § 15 odst. 7, je příslušný správní orgán oprávněn uložit jí pokutu podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

²⁰⁾ § 23a odst. 1 písm. a) a b) a § 23a odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Pokuta podle odstavce 1 může být uložena do jednoho roku ode dne, kdy příslušný správní orgán takové porušení povinnosti zjistil, nejdéle však do 2 let ode dne, kdy k tomuto porušení došlo.

(3) Správním orgánem oprávněným ukládat pokuty podle odstavce 1 je okresní úřad, v hlavním městě Praze městské části 1 až 15 pro území příslušných správních obvodů a ve městech Plzeň, Brno a Ostrava magistráty těchto měst.

(4) Místní příslušnost se řídí sídlem právnické osoby nebo trvalým pobytem fyzické osoby.

(5) V průběhu šetření je správní orgán oprávněn požadovat informace od příslušného orgánu evidence, od pojistitele nebo od Kanceláře.

§ 17

Kontrola pojištění odpovědnosti

Při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe doklad o pojištění, zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla složky Integrovaného záchranného systému a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.

Oddíl třetí

Kancelář

§ 18

(1) Zřizuje se Kancelář, která je právnickou osobou,²¹⁾ jejíž název zní: „Česká kancelář pojistitelů“. Kancelář je organizací pojistitelů a působí v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Sídlem Kanceláře je Praha.

(2) Kancelář

- a) spravuje garanční fond,
- b) provozuje hraniční pojištění,
- c) zabezpečuje plnění úkolů souvisejících s jejím členstvím v Radě kancelářů,
- d) uzavírá dohody s kancelářemi pojistitelů cizích států a zabezpečuje úkoly vyplývající z těchto dohod,
- e) spolupracuje se státními orgány ve věcech týkajících se pojištění odpovědnosti,
- f) vede evidence a statistiky pro účely pojištění odpovědnosti,

g) podílí se na předcházení škodám v silničních provozu.

(3) Členství v Kanceláři vzniká nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva, kterým bylo pojistiteli uděleno povolení k provozování pojištění odpovědnosti. Vznik členství je pojistitel povinen bezodkladně oznámit Kanceláři.

(4) Členství v Kanceláři zaniká nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva, kterým bylo pojistiteli odňato povolení k provozování pojištění odpovědnosti nebo k podnikání v pojišťovnictví.

(5) Člen Kanceláře je povinen platit Kanceláři příspěvky. Příspěvky lze použít jen k zabezpečení působnosti Kanceláře.

(6) Členové Kanceláře ručí za její závazky v poměru podle výše svých příspěvků, a za tím účelem jsou povinni tvořit technické rezervy.¹¹⁾

(7) Ministerstvo bez zbytečného odkladu po nabytí právní moci rozhodnutí o udělení povolení k provozování pojištění odpovědnosti písemně sdělí tuto skutečnost Kanceláři. Totéž platí o rozhodnutí ministerstva o odnětí tohoto povolení.

(8) Účetní závěrku Kanceláře ověřuje auditor podle zvláštního právního předpisu.²²⁾

§ 19

Orgány Kanceláře

Orgány Kanceláře jsou

- a) shromáždění členů,
- b) správní rada,
- c) kontrolní komise,
- d) výkonný ředitel.

§ 20

Shromáždění členů

(1) Nejvyšším orgánem Kanceláře je shromáždění členů. Právo účasti na shromáždění členů má každý člen Kanceláře. Shromáždění členů svolává správní rada alespoň jedenkrát za 12 měsíců. Správní rada svolá shromáždění členů tak, aby se konalo nejpozději do 30 dnů od data, kdy o to požádá kontrolní komise nebo nejméně jedna třetina členů Kanceláře. Každého jednání shromáždění členů je oprávněn se zúčastnit pověřený zástupce ministerstva; zástupci ministerstva musí být na jeho žádost uděleno slovo.

(2) Shromáždění členů je schopné usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina členů Kanceláře. Není-

²¹⁾ § 18 odst. 2 písm. d) občanského zákoníku.

²²⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

-li shromáždění členů schopné usnášení, svolá správní rada nové shromáždění členů tak, aby se konalo nejpozději do 30 dnů od data předcházejícího shromáždění členů; takové shromáždění je schopné usnášení, je-li přítomna nejméně jedna třetina členů Kanceláře. Každý člen má jeden hlas. Shromáždění členů rozhoduje většinou hlasů přítomných členů.

(3) Shromáždění členů přísluší

- a) volit a odvolávat členy správní rady a kontrolní komise,
- b) určovat výši ročních a mimořádných příspěvků členů,
- c) schvalovat rozpočet Kanceláře,
- d) rušit nebo měnit rozhodnutí správní rady,
- e) schvalovat účetní závěrky Kanceláře,
- f) rozhodovat o věcech, které si vyhradí,
- g) přijímat statut Kanceláře po jeho předchozím schválení ministerstvem.

(4) Příspěvek členů podle odstavce 3 písm. b) se určuje pevnou částkou za vozidlo uvedené v pojistné smlouvě nebo procentuálním podílem z předepsaného pojistného.

§ 21

Správní rada

(1) Správní rada je statutárním orgánem Kanceláře, který má 5 členů. Za správní radu jedná navenek jménem Kanceláře každý člen správní rady.

(2) Správní radě přísluší

- a) volit ze svých členů a odvolávat předsedu a místopředsedu správní rady,
- b) jmenovat a odvolávat výkonného ředitele a jeho zástupce,
- c) spravovat majetek Kanceláře,
- d) schvalovat vnitřní organizační předpisy Kanceláře a jejich změny,
- e) schvalovat zřízení nebo zrušení sekcí Kanceláře,
- f) zajišťovat publikační, dokumentační a jiné činnosti související s působností Kanceláře.

(3) Správní rada rozhoduje většinou svých členů, schází se zpravidla jednou měsíčně, zasedání svolává její předseda nebo místopředseda.

§ 22

Kontrolní komise

(1) Kontrolní komise je kontrolním orgánem Kanceláře. Kontrolní komise dohlíží na výkon působnosti správní rady, na výkon činností Kanceláře a její hospodaření, a zda členové Kanceláře platí příspěvky ve stanovené lhůtě a výši.

(2) Kontrolní komise má 3 členy a ze svých členů volí a odvolává svého předsedu. Člen kontrolní komise nesmí být současně členem správní rady, v pracovním poměru nebo v poměru jemu naroveň postaveném ke Kanceláři a ani statutárním orgánem nebo jeho členem, ani členem dozorčího orgánu, ani prokuristou člena Kanceláře.

(3) Za účelem výkonu kontroly musí Kancelář členům kontrolní komise poskytnout potřebné doklady a pravdivé a úplné informace o zjišťovaných skutečnostech. Stejně povinnosti mají členové Kanceláře, jestliže předmětem kontroly je výše příspěvku placebného tímto členem Kanceláře.

(4) Svá zjištění oznamuje kontrolní komise správní radě, která je povinna je projednat a o projednání a o přijatých opatřeních informovat ministerstvo.

§ 23

Výkonný ředitel

Výkonný ředitel je oprávněn činit právní úkony k zabezpečení působnosti Kanceláře, v době mezi zasedáními správní rady přijímat veškerá opatření a rozhodnutí nezbytná k zajištění řádné činnosti Kanceláře, pokud správní rada neurčí jinak.

§ 24

Garanční fond

(1) Garanční fond se tvoří z příspěvků pojistitelů a z pojistného za hraniční pojištění.

(2) Kancelář poskytuje z garančního fondu poškozenému plnění za

- a) škodu na zdraví nebo usmrcením způsobenou provozem nezjištěného vozidla, za kterou odpovídá nezjištěná osoba,
- b) škodu způsobenou provozem vozidla, za kterou odpovídá osoba bez pojištění odpovědnosti,
- c) škodu způsobenou provozem vozidla, za kterou odpovídá osoba, jejíž odpovědnost za tuto škodu je pojištěna u pojistitele, který z důvodu svého úpadku nemůže uhradit tuto škodu,
- d) škodu způsobenou provozem cizozemského vozidla, za kterou odpovídá osoba, jejíž odpovědnost za tuto škodu je pojištěna hraničním pojištěním,
- e) škodu způsobenou provozem cizozemského vozidla, jehož řidiči nevzniká při provozu tohoto vozidla na území České republiky povinnost uzavřít hraniční pojištění.

(3) Poškozený má právo uplatnit nárok na plnění podle odstavce 2 proti Kanceláři za stejných podmínek, za nichž by mohl uplatnit nárok na plnění proti pojistiteli (§ 9).

(4) Podmínkou vzniku práva poškozeného na

plnění z garančního fondu podle odstavce 2 písm. a) je šetření škodné události Policií České republiky. Potvrzení příslušného orgánu policie, že škoda byla způsobena provozem nezjištěného vozidla, za kterou odpovídá nezjištěná osoba, je poškozený povinen předložit Kanceláři při uplatnění nároku na náhradu škody.

(5) Kancelář poskytuje poškozenému plnění podle odstavce 2 za stejných podmínek, jako poskytuje pojistné plnění pojistitel (§ 6 odst. 2 a 3, § 7 až 10). Plnění podle odstavce 2 písm. b) za škodu na vozidle a za škodu podle § 6 odst. 2 písm. b) a c) týkající se jednoho poškozeného se neposkytuje, jestliže tato škoda nepřesahuje částku 5 tisíc Kč.

(6) Nejvyšší hranicí plnění podle odstavce 2 písm. a) až c) při jedné škodné události jsou limity pojistného plnění uvedené v § 3 odst. 4.

(7) Kancelář má právo proti tomu, kdo odpovídá za škodu podle odstavce 2 písm. a) a b), na náhradu toho, co za něho plnila. Kancelář má právo proti pojistiteli na náhradu toho, co plnila za pojištěného podle odstavce 2 písm. c). Kancelář je povinna požadovat na příslušné kanceláři pojistitelů náhradu toho, co plnila poškozenému podle odstavce 2 písm. e).

(8) Z garančního fondu se neposkytuje plnění za

- a) škodu způsobenou provozem vozidla státního orgánu,
- b) škody podle § 7,
- c) náklady vzniklé poskytnutím léčebné péče, dávek nemocenského pojištění (péče) nebo důchodů z důchodového pojištění v důsledku škody na zdraví nebo usmrcením způsobeném provozem nezjištěného vozidla, za kterou odpovídá nezjištěná osoba.

(9) Kancelář může na základě dohody výkonem působnosti podle odstavců 2 a 7 jménem a na účet Kanceláře pověřit člena Kanceláře.

§ 25

Výkon státního dozoru nad činností Kanceláře

(1) Činnost Kanceláře podle § 18 odst. 2 písm. a), b), d) a f) podléhá státnímu dozoru, který vykonává ministerstvo. Pro výkon státního dozoru nad činností Kanceláře se použijí ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího výkon státního dozoru nad pojišťovnictvím.¹⁰⁾

(2) Při výkonu státního dozoru je ministerstvo oprávněno ukládat Kanceláři opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Jestliže Kancelář nesplní uložená opatření ve lhůtě stanovené ministerstvem nebo

jestliže se v její činnosti tyto nedostatky opakují, je ministerstvo oprávněno uložit Kanceláři pokutu, a to do výše 10 milionů Kč a ve lhůtě podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

Oddíl čtvrtý

Společná a přechodná ustanovení

§ 26

Společné ustanovení

Je-li vozidlo ve spoluvlastnictví více osob, plní povinnosti podle tohoto zákona ten ze spoluvlastníků, který k tomu byl spoluvlastníky vozidla písemně pověřen. Není-li žádný ze spoluvlastníků k tomu pověřen, plní povinnosti podle tohoto zákona držitel vozidla zapsaný v technickém průkazu a v evidenci vozidel.

Přechodná ustanovení

§ 27

(1) Pojistná smlouva může být uzavřena s účinností nejdříve od 1. ledna 2000.

(2) Povinnost podle § 1 odst. 2 vzniká dnem 1. ledna 2000.

(3) U škodných událostí, které nastaly před 1. lednem 2000, a nároků z nich vzniklých se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

(4) Pojistitel, který před 1. lednem 2000 uzavřel s pojistníkem pojistnou smlouvu týkající se vozidla, které bylo vzato do evidence vozidel před 1. lednem 2000, je povinen do 5 pracovních dnů po ukončení kalendářního měsíce předat Kanceláři přehled o dokladech o pojištění vydaných za celý předchozí kalendářní měsíc a o údajích v nich obsažených.

§ 28

(1) Ministerstvo svolá do 4 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona první shromáždění všech členů Kanceláře.

(2) Náklady na činnost Kanceláře v roce 1999 uhradí její členové formou mimořádného příspěvku, jehož výši určí shromáždění členů na svém prvním zasedání. Tento příspěvek je splatný do jednoho měsíce ode dne, kdy byl shromážděním členů stanoven.

(3) Výše prostředků garančního fondu musí činit nejméně

- a) k 1. lednu 2000 3 % z celkového objemu pojistných plnění ze zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla²³⁾ (dále jen „zákonné pojištění“) vyplacených v roce 1998,

²³⁾ Vyhláška č. 492/1991 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla, ve znění pozdějších předpisů.

- b) k 1. lednu 2001 5 % z celkového objemu vyplacených pojistných plnění ze zákonného pojištění vyplacených v roce 1999,
- c) k 1. červenci 2001 20 % z celkového objemu plnění vyplacených z garančního fondu v předchozím účetním období.

§ 29

(1) Práva a povinnosti České pojišťovny a. s. vzniklé ze zákonného pojištění přecházejí dnem 1. ledna 2000 na Kancelář. Tato práva a povinnosti uplatňuje a vykonává jménem a na účet Kanceláře Česká pojišťovna a. s. O této činnosti vede Česká pojišťovna a. s. účetní evidenci odděleně od účetní evidence o ostatní činnosti.

(2) Česká pojišťovna a. s. převede do posledního dne měsíce následujícího po ověření účetní závěrky za rok 1999 auditorem na zvláštní účet Kanceláře částku odpovídající výši prostředků technických rezerv vytvořených z pojistného za zákonné pojištění přijatého do 31. prosince 1999 po odpočtu výše pojistného plnění vyplaceného ze zákonného pojištění od 1. ledna 2000 k datu převodu. Prostředky uložené na tomto účtu lze použít pouze na úhradu závazků ze zákonného pojištění a nákladů s jejich vyřízením spojených. Pokud k tomu prostředky na tomto účtu nepostačují, úhrada závazků ze zákonného pojištění a nákladů s jejich vyřízením spojených jde na vrub Kanceláře.

(3) Česká pojišťovna a. s. je povinna předat do jednoho měsíce po prvním zasedání shromáždění členů Kanceláře databázi osob, které k tomuto datu uhradily pojistné za zákonné pojištění v roce 1999, a statistické údaje o vývoji zákonného pojištění za posledních 5 let.

(4) Česká pojišťovna a. s. předloží Kanceláři vždy do 31. března běžného roku zprávu o činnosti podle odstavce 1 věty druhé a její vyúčtování.

(5) Činnost Kanceláře a České pojišťovny a. s. podle odstavců 1 až 4 podléhá výkonu státního dozoru nad pojištnictvím podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾ přičemž ustanovení tohoto zvláštního právního předpisu se pro výkon státního dozoru nad touto činností Kanceláře a České pojišťovny a. s. použijí obdobně.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 185/1991 Sb., o pojištnictví, ve znění pozdějších předpisů

§ 30

V zákoně č. 185/1991 Sb., o pojištnictví, ve znění zákona č. 320/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1995 Sb., se § 26 zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích

§ 31

V zákoně č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, se § 14 včetně poznámek pod čarou č. 14) a 15) zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

§ 32

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb. a zákona č. 112/1998 Sb., se mění takto:

1. Za § 23 se vkládá nový § 23a, který včetně poznámek pod čarou č. 3e), 3f) a 3g) zní:

„§ 23a

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) provozuje vozidlo bez pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ačkoliv musí být tato odpovědnost pojištěna podle zvláštního právního předpisu,^{3e)}
- b) neodevzdá příslušnému orgánu, který vede evidenci vozidel, státní poznávací značku a osvědčení o technickém průkazu vozidla v případě zániku pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu,^{3f)}
- c) nepředloží při provozu vozidla na požádání příslušníka Policie České republiky doklady o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla stanovené zvláštním právním předpisem.^{3g)}

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 20 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel až na dobu jednoho roku, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu do 10 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu do 500 Kč.

^{3e)} § 1 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

^{3f)} § 15 odst. 7 zákona č. 168/1999 Sb.

^{3g)} § 17 zákona č. 168/1999 Sb.“.

2. V § 52 písm. c) se za slova „silničního provozu“ vkládá čárka a slova „přestupky podle § 23a odst. 1 písm. c)“.

3. V § 86 písm. a) se za slova „§ 23 odst. 1 písm. a), b), h), ch) a j)“ vkládá čárka a slova „§ 23a odst. 1 písm. c)“.

kou a doplňuje se písmeno q), které včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„q) kontroluje doklady o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu.“^{4a)}

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

§ 33

Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 186/1997 Sb., se mění takto:

V § 2 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čár-

^{4a)} § 17 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).“.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 34

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 1 odst. 2, § 15 odst. 1, 7, 8 a 9, § 16, 17, části druhé, třetí, čtvrté a páté, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůnkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Růžička, Šefíková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Bulharská 58; **Plzeň:** Ing. Jaromír Hink – vydavatelství, Londýnská 31; **Praha 1:** FÍŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** NEWSLETTER PRAHA, Praha 2, Ing. Jaromír Hink – vydavatelství, Londýnská 31; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetíněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, Poláčkova 1826; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.